

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
FILOZOFICKÁ FAKULTA
ÚSTAV ROMANISTIKY

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

VÝRAZOVÉ PROSTŘEDKY PRO VYJÁDŘENÍ
SUPERLATIVU V JAZYCE MLADÝCH (ČASOPISY PRO MLADÉ)

Vedoucí práce: prof. PhDr. Jana Králová, CSc.

Autor práce: Václav Bolech

Studijní obor: Španělský jazyk pro evropský a mezinárodní obchod

Ročník: 3.

2011

Prohlášení o původnosti práce:

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracoval samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č.111/1998 Sb. V platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejich internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledky obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

České Budějovice dne 20. května roku 2011

podpis autora:_____

Poděkování

Rád bych poděkovala všem, kteří mi během psaní této bakalářské práce poskytli cenné rady, připomínky a především potřebnou podporu. Obzvláště bych rád poděkoval vedoucí mé bakalářské práce paní prof. PhDr. Janě Králové, CSc. za veškerou její pomoc, rady a ochotu.

Anotace

Tato bakalářská práce se zabývá výrazovými prostředky pro vyjádření největší míry vlastností v jazyce mladých. Klade si za cíl zmapovat časopisy pro mladé, zjistit četnosti jednotlivých výrazových prostředků, které se v našem zvoleném korpusu textů vyskytují a porovnat výrazové prostředky mezi sebou. Jádrem této bakalářské práce je teoretický rámec tvořen různými gramatikami, kde se snažíme poukázat na názorovou nejednotnost, která panuje u jazykovědců, které jsme v naší práci analyzovali.

Výsledkem této bakalářské práce je grafické a tabulkové vyjádření četností používaných výrazových prostředků a dokázání pravdivosti teorií u jednotlivých autorů.

Klíčová slova:

Přídavná jména

Příslovce

Superlativ relativní

Superlativ absolutní

Gramatika

Poměr

Časopis

Annotation

In this thesis we concentrate on superlatives and other expressions to the greatest degree. The aim of this thesis is to map these expressions in the Spanish language of the youth. The thesis is divided to several parts. The first part describes superlatives from several different perspectives and the diversity of different theories represented by linguists.

And in the second part we analyze magazines for young people, finding superlatives or other terms expressing the greatest degree. The result of this thesis is a well-arranged and organized report about the frequency of different superlatives. In the conclusion we graphically demonstrate the frequency of different superlatives and we prove the theoretical hypotheses.

Key words:

Adjectives

Adverbs

Superlative relative

Superlative absolute

Grammar

Ratio

Magazines

OBSAH

1	Úvod	1
2	Teoretická část	3
2.1	Francisco Matte Bon	3
2.1.1	Přídavná jména a příslovce	3
2.1.1.1	Nada.....	4
2.1.1.2	Sumamente, súper, cantidad de	5
2.1.1.3	Extraordinariamente a jiné operátory	5
2.1.1.4	Bastante	6
2.1.1.5	Más bien	6
2.1.1.6	Casi.....	7
2.1.1.7	Ligeramente, un poco, un tanto, algo, demasiado a harto.	7
2.1.1.8	Un poco a poco.....	7
2.1.1.9	Tan/ tanto a muy/mucho.....	8
2.1.1.10	Superlativ absolutní.....	8
2.1.1.11	Příslovce muy a přípony superlativu absolutního	9
2.1.1.12	Superlativní přídavná jména (bez přípony)	10
2.1.1.13	Jiné výrazové prostředky.....	11
2.1.2	Zvolací výpovědi	12
2.1.3	Superlativy	13
2.1.4	Příslovce.....	14
2.1.5	Závěr	15
2.2	Emilio Alarcos Llorach.....	16
2.2.1	Přídavná jména	16
2.2.1.1	Stupňování přídavných jmen.....	17
2.2.2	Příslovce.....	18
2.2.3	Závěr	19
2.3	Leonardo Gómez Torrego.....	21
2.3.1	Přídavná jména	21
2.3.1.1	Syntaktický pohled	21
2.3.1.2	Morfologický pohled.....	22
2.3.1.3	Sémantický pohled	23

2.3.2	Stupňování přídavných jmen	24
2.3.3	Členy un/ una, lo	32
2.3.4	Příslovce.....	33
2.3.5	Závěr	35
2.4	Nueva gramática de la lengua española	36
2.4.1	Přídavná jména	36
2.4.1.1	Tvoření přídavných jmen	36
2.4.1.2	Tvoření superlativů absolutních	37
2.4.1.3	Nejvyšší stupeň přídavných jmen.....	39
2.4.2	Příslovce.....	40
2.4.3	Závěr	42
2.5	Shrnutí.....	43
3	Praktická část.....	46
3.1	Analýza časopisů	47
3.1.1	Obecná charakteristika časopisů	47
3.1.2	Nuevo Vale	48
3.1.3	Časopis Bravo	52
3.2	Shrnutí.....	56
4	Závěr	65
5	Resumé.....	67
6	Seznam tabulek a grafů.....	70
7	Seznam použité literatury a zdrojů	71
7.1	Knižní zdroje.....	71
7.2	Časopisy.....	71
7.3	Internetové zdroje	72
7.4	Podpůrné internetové zdroje	72
8	Přílohy.....	73

1 Úvod

Stupňování nebo obecné vyjadřování vysoké míry vlastností patří mezi základní lidské potřeby stále něco nebo někoho hodnotit, hodnocení dále komentovat a podvědomě si tak vytvářet představy o tom co je dobré, lepší a nejlepší. Lidské bytosti díky svým biologickým předpokladům rádi hodnotí subjekty a objekty, které vidí ve svém okolí a každý den se snaží najít lepší varianty než dny předešlé. Postupem času tak společnost přirozeně vytváří nové a nové tvary výrazových prostředků pro vyjádření té největší míry vlastností. Často dochází ke vzniku neologismů, a proto je poměrně důležité, aby se tomuto tématu dostávalo velké pozornosti.

Ústředními body této bakalářské práce jsou výrazové prostředky pro vyjádření té největší míry vlastností. Vycházíme zde z několika zdrojů, které nám ukazují, jakým pohledem můžeme nahlížet na výrazové prostředky pro vyjádření největší míry vlastností. Mezi již zmíněné výrazové prostředky patří přídavná jména, příslovce a intenzifikátory, kterými zvyšujeme míru vlastností. Nejen ve španělském jazyce, ale i v jiných jazycích je stupňování přídavných jmen a příslovcí zcela zásadní pro porovnávání a následné hodnocení dvou a více předmětů nebo skupin předmětů, a proto bude kapitole přídavných jmen a příslovcí věnováno nejvíce pozornosti. Tato bakalářská práce se rozděluje na část teoretickou a část praktickou. V teoretické části danou problematiku popíšeme podle mluvnických příruček vybraných předních španělských lingvistů. Provede lingvistickou analýzu námi vybraných gramatik. Jednotlivé gramatiky mezi sebou porovnáme a výsledek shrneme v tabulce, ve které demonstrujeme jednotlivé rozdíly mezi pohledy autorů na superlativy a jiné výrazové prostředky pro zvyšování míry vlastností. Chronologicky jsme seřadili a vybrali tyto gramatiky: Francisco Matte Bon-Gramática Comunicativa del español, Emilio Alarcos Llorach-Gramática de la lengua española, Leonardo Gómez Torrego-Nuevo Manual de español correcto a jako poslední jsme si vybrali Nueva Gramática de la lengua española. Po této teoretické části následuje část praktická. V této části jsme si zvolili jako korpus textů časopisy pro mladá. Čerpali jsme z moderních časopisů pro mládež konkrétně časopis *Neuvo Vale* a časopis *Bravo*. Zaměřili jsme se především na zodpovězení otázek, které jsme si vytyčili během důkladné analýzy teoretické části. Také jsme se zaměřili na četnosti výskytu určitých tvarů, ať už se jedná o superlativy adjektiv či

adverbií. Hledali jsme nejpoužívanější výrazové prostředky a naopak prostředky, které se používají nejméně.

Tato bakalářská práce se pokouší ukázat, které výrazové prostředky pro vyjádření největší míry vlastností v jazyce mladých se nejvíce používají. A zda se různí lingvisté shodují při charakterizování teoretického rámce užití superlativů. Analýza, kterou jsme provedli, zcela jistě není dokonalá, ale věříme, že bude moci posloužit jako příspěvek k dalšímu zkoumání.

2 Teoretická část

2.1 Francisco Matte Bon

Jako první gramatikou, kterou se budeme zabývat je gramatika Gramática comunicativa del español od Francisca Matte Bona. První vydání této gramatiky roku 1992 pod nakladatelstvím Edelsa v hlavním městě Španělského království.

2.1.1 Přídavná jména a příslovce

Francisco Matte Bon nahlíží na výrazové prostředky pro vyjádření větší až největší míry vlastností jinak, než je tomu u ostatních autorů. Hned na začátku popisuje, že přídavná jména a příslovce slouží k popisu vlastností ať už osob, zvířat, věcí nebo dějů a pokud používáme vyšší stupeň přídavných jmen nebo příslovcí, tak tzv. dobarvujeme, neboli zvyšujeme danou míru vlastností [Matte Bon F. 1992: s. 71].

Autor na úvod vypisuje celou řadu, dle našeho názoru, podstatných intenzifikátorů (ať už příslovcí nebo přídavných jmen), které se následně pojí s dalšími slovesy, a tím zvyšuje nebo snižuje míry vlastností.

Nada	
Especialmente	
Casi	
Más bien	
Bastante	
Sumamente	
Excepcionalmente	
Extraordinariamente	
Realmente	
Verdaderamente	
Súper	+
La mar de	<i>adjetivo/adverbio</i>
La cantidad	
Muy	
Tan	
Ligeramente	
Algo	
Un tanto	
Un poco	
Demasiado	
Harto	

[Francisco Matte Bon 1992: s. 71, kurzíva, barva, formát a jazyk v originále].

Po tomto výčtu autor odkazuje na příklady, kde demonstruje použití těchto intenzifikátorů. Na rozdíl od ostatních lingvistů, které popíšeme později, neuvádí jako příklady jen vazby, ale i celé konverzace, například:

-„¿Qué te parece? Es muy bonito.“ [Francisco Matte Bon 1992: s. 72].

2.1.1.1 Nada

Francisco Matte Bon [1992: s. 72] popisuje, že tento tzv. operátor vyjadřuje negativnost a pojí se slovesy, jako *ser*, *estar*, *parecer*, atd. Samotné slovo tedy souží k vyjádření absolutní nepřítomnosti určité popisované vlastnosti a může se pojit s jakýmkoliv přídavným jménem. Podle autora může vyjadřovat jak hodnoty pozitivní,

tak negativní. Pokud mluvčí používá výraz *nada*, vyjadřuje tím odpověď, ve které vysvětluje svůj osobní pohled na daný problém.

Autor uvádí příklad: -, „Verás, se come bien y no es nada caro.“ [c.d.: 72].

2.1.1.2 Sumamente, súper, cantidad de

Jako další operátory autor popisuje *sumamente*, *súper* a *cantidad de*. Jen zkráceně uvádí, že se používají pro vyjádření pozitivního významu. Velmi výjimečně se dají použít pro vyjádření i negativní vlastnosti a to jen v případě, že okamžitě chceme negovat nějaké tvrzení [Matte Bon F. 1992: s. 73]. Autor také uvádí, že stejně jako u operátoru *nada*, i zde mluvčí vyjadřuje velmi otevřeně svůj pohled na danou vlastnost nebo charakteristiku. Uvedeme příklady:

-, „¿No lo conoces? Es súper simpático.“

-, „Es un autor súper interesante. Te lo aconsejo.“ [c.d.:73].

U těchto operátorů Francisco Matte Bon ovšem zdůrazňuje, že se používají spíše mezi mladými lidmi pro expresivnější vyjádření dané vlastnosti, což je pro naši praktickou část, tedy následnou analýzu v časopisech pro mladé, velmi důležité tvrzení.

2.1.1.3 Extraordinariamente a jiné operátory

Jako další operátory, které Francisco Matte Bon zmiňuje, jsou *extraordinariamente*, *excepcionalmente*, *especialmente*, *realmente*, *verdaderamente*, *la mar de*, *muy*, *tan*. Všechny se mohou ve větné vazbě vyskytovat, jak ve významu pozitivním tak negativním. Autor ovšem sám upozorňuje, že obzvláště výrazy *verdaderamente* a *realmente* se jen velmi zřídka vyskytují v negativním významu [Matte Bon F. 1992: s.73]. Výrazy *extraordinariamente*, *excepcionalmente*, *especialmente* se používají, když vyjadřujeme, že daná vlastnost má velmi neobvyklý nebo překvapivý rozměr. Na druhou stranu výrazy *realmente* a *verdaderamente*, které se mohou kombinovat s příslovci *muy*, *bastante*, *un poco a demasiado* se často používají pro zopakování a potvrzení vlastnosti. Navíc mohou nahrazovat v některých situacích příslovce *muy* ve vazbách s jiným příslovce nebo přídavným jménem v superlativu.

Autor například uvádí: -, „Es verdaderamente buenísimo.“ [c.d.:73-74].

Všechny tyto výrazové prostředky se dají použít i pro vyjádření negativních vlastností. Autor ale tvrdí, že mluvčí by takto nevyjadřoval úplnou pravdu, kterou si myslí [c. d.:74].

Na tento, z našeho pohledu zajímavý jev, kdy se mluvčí snaží nevyjádřit naprosto otevřeným způsobem svůj postoj k danému charakteru nebo vlastnosti věci, a úmyslně zmírňuje tímto použitím výsledné mínění, uvádí autor příklad: -„Habla bastante bien.“ [c.d.:74].

2.1.1.4 Bastante

Další hodně používaný výrazový prostředek, jak bude vidět v praktické části této bakalářské práce, je výraz *bastante*. Francisco Matte Bon uvádí, že použití tohoto výrazu je spojené s neuspokojením vlastnosti určité věci, o které se mluvčí zmiňuje. Mluvčí tím naznačuje, že vlastnost věci, osoby, děje nebo zvířete nesplnila zcela úplně jeho požadavky pro uspokojení. Pokud se pojí s přídavnými jmény nebo příslovci, které jsou ve významu pozitivním, pak se má za to, že se mluví o vlastnosti téměř uspokojivé, nicméně nedosahuje svého maxima uspokojení. Mluvčí vyjadřuje míru vlastnosti bez výrazného nadšení. A pokud se výrazový prostředek *bastante* pojí s příslovci nebo přídavnými jmény ve významu negativním, má se za to, že byl překročen požadovaný limit a dosaženo maxima míry vlastnosti. Z toho plyne, že výrazový prostředek *bastante* s přídavným jménem nebo příslovcem v negativním významu má ve větné skladbě daleko silnější vyjadřovací schopnost. Pokud se mluvčí rozhodne použít pro vyjádření dané míry vlastnosti právě operátor *bastante*, je třeba mít na paměti očekávání posluchače o vlastnosti, o které se hovoří [c.d.: 75].

Jako příklad uvádí: -„¿Te ha gustado? Sí, es bastante interesante.“ [c.d.:74-75].

2.1.1.5 Más bien

Použití výrazového prostředku *más bien* je velmi podobné jako předchozí výraz *bastante*. Mluvčí použitím tohoto výrazového prostředku dává najevo určitou tendenci vnímání ať už věci, zvířete, děje nebo osobu, kterou vkládá do vyjadřovaného přídavného jména nebo příslovce.

-„¿Y cómo es?“

“Es más bien gordo, simpático.“ [c.d.: 76].

Autor upozorňuje, že díky důvodům nelibozvučnosti, se tento výrazový prostředek nepoužívá s příslovcem *bien* [c.d.: 76].

2.1.1.6 **Casi**

S výrazovým prostředkem *casi* mluvčí vyznačuje ne zcela úplně jistou míru vlastností u dané věci, zvířete, děje nebo osoby. Autor uvádí tyto příklady:

– „Lo hizo casi bien. Sólo tenía un error.“ [c.d.: 76].

2.1.1.7 **Ligeramente, un poco, un tanto, algo, demasiado a harto.**

Dalšími výrazovými prostředky, kterými se autor zabývá, jsou *ligeramente, un poco, un tanto, algo, demasiado a harto*. Výrazové prostředky *ligeramente, un poco, un tanto a algo* mohou vyjadřovat, jak pozitivní míru vlastností, tak negativní. Ovšem daleko více vyjadřují pozitivní míru vlastností. V negativním významu se používají tehdy, chce-li mluvčí zareagovat odmítnutím nebo opravit tvrzení o vlastnosti, kterou zmínila jiná osoba. Francisco Matte Bon uvádí tento příklad pro detailnější vysvětlení problému:

– „Es un poco caro, pero realmente bueno.“

“No, no es un poco caro: es carísimo.“ [c.d.: 76].

Kdežto výraz *demasiado* může být jak ve významu negativním, tak pozitivním. Mluvčí používá výraz *demasido* nebo i *harto* pokud chce vyjádřit nepřijatelnost nebo svůj osobní záporný postoj ke skutečnosti. S tímto výrazem tedy mluvčí naznačuje, že už jsou překonány maximální možné limity u míry vlastností. A pokud se kombinují výrazové prostředky *demasido a un poco*, tak vždy *un poco* stojí před *demasido* [c.d.: 76].

– „¿Vamos en mi coche?“

“No; es demasiado pequeño. No vamos a caber con todo este equipaje.“ [c.d.: 76].

2.1.1.8 **Un poco a poco**

Výrazové prostředky *poco a un poco* jsou si podobné, ovšem jejich význam může být zásadně rozdílný. S výrazovým prostředkem *un poco*, který se dále pojí jak s přídavným jménem, tak s příslovcem, dává mluvčí najevo negativní význam a zmírňuje

tak přesvědčení druhé strany o dané vlastnosti nebo charakteristice objektu. Mluvčí použitím *un poco* dává najevo, že s daným objektem, o kterém se hovoří, není zcela spokojen. Kdežto pokud mluvčí použije výraz *poco*, dává tím zcela jasně najevo, že předmět, o kterém se hovoří, má nedostatek dané vlastnosti [c.d.: 78].

Jako tomu bylo u jiných předešlých výrazových prostředků, záleží, jaký máme vztah s posluchačem a jakým způsobem chceme vyjádřit naši negativní reakci. Podle toho můžeme volit buď formu přímou mírnější, nebo přímou.

Jako příklad autor uvádí:

-,Es precioso, aunque me parece un poco pequeño para lo que necesitamos.“ [c.d.: 78].

2.1.1.9 Tan/ tanto a muy/mucho

Francisco Matte Bon také popisuje rozdíly mezi *tan/tanto* a *muy/mucho*. Uvádí, to co je všeobecně známo, že *tan* a *muy* se používají s příslovci nebo přídavnými jmény a naopak *tanto* a *mucho* se používají s podstatnými jmény pro vyjádření větší nebo největší míry vlastností. Autor také tvrdí, že mluvčí používá výraz *tan* nebo *tanto* v případě, že dané vlastnosti, kterou mluvčí zmiňuje, je mnoho/velmi, lépe řečeno, předpokládá se, že její míra bude nebo je větší než malá. Dále uvádí, a to je poměrně zajímavé, že pokud mluvčí použije tento výraz pro vyjádření nějaké vlastnosti a nešlo zde předpokládat, zda míra dané vlastnosti bude veliká/vyšší, mluvčí tím přeskakuje tzv. etapu, ve které by oznámil, že daná věc je hezká, veliká, dlouhá apod. a rovnou zdůrazňuje i pomocí zvolání, že je daný předmět velmi hezký, velmi veliký, velmi dlouhý apod.

Autor tento jev ukazuje na jednom jediném příkladu: -,¿Qué te ha parecido? ¡Es tan bonito!“ [c.d.: 79].

2.1.1.10 Superlativ absolutní

Autor se také zabývá tvořením superlativu absolutního pomocí přípony *-ísimo/-ísima*. Popisuje, jak probíhá tvoření, pokud přídavné jméno končí na samohlásku nebo souhlásku, a jako příklad autor uvádí: -,Oye, está buenísimo.“ [c.d.: 79].

Další části, které se autor věnuje, jsou nepravidelná tvoření superlativů absolutních utvořených z přídavných jmen. Definuje pojem *cultismos*. Udává, že

existuje množství přídavných jmen, které tvoří superlativy absolutní nepravidelným způsobem a většina z nich vznikla právě derivováním z latinského jazyka a považují se za knižní. Jiné vznikly následkem změny díky pravidlům o tvoření dvojhlásek [c.d.: 79-80].

Autor uvádí výpis nepravidelných tvarů: -„amable – amabilísimo“

-„Celebre – celeberrimo“ [c.d.: 80].

Zajímavá je ovšem autorova poznámka, že nejpoužívanější jsou výrazy od přídavných jmen *bueno, fuerte, nuevo*. Tato přídavná jména mohou tvořit dvě možné formy superlativu absolutního, z nichž forma *bonísimo, fortísimo, novísimo* se začíná pomalu považovat za archaickou [c.d.: 80]. Na základě četnosti výskytu těchto přídavných jmen a jejich superlativů zjistíme, zda toto tvrzení je nebo není pravdivé.

2.1.1.11 Příslowce muy a přípony superlativu absolutního

Autor udává podstatnou informaci a to, že v moderním španělském jazyce, se daleko více upřednostňuje pro vyjádření superlativu absolutního příslowce *muy* pojen s přídavným jménem než používání nepravidelných tvarů superlativů absolutních z přídavných jmen. Autor také už předtím naznačil, že superlativ absolutní můžeme nahradit výrazem *muy* s jiným přídavným jménem. I když se tedy podle autora výraz *muy* s přídavným jménem užívá častěji než samotná přídavná jména v superlativech absolutních, ve větě nedochází k poklesu síly významu. Autor ovšem tyto dva výrazové prostředky později porovnává a lehce popírá své tvrzení, když udává, že obecně se považuje *muy* + přídavné jméno za méně expresivní [c.d.:81]. Uvádí tyto příklady.

-„Oye, está buenísimo.“

-„Oye, está muy bueno.“ [c.d.:81].

Podle autora tedy mluvčí dává větší důraz na vlastnost v případě, kdy použije superlativ absolutní, i když oba případy zařadíme do výrazových prostředků, které vyjadřují největší míru vlastností. Je proto dosti polemičké rozhodnout, který z těchto dvou příkladů vyjadřuje vyšší míru vlastnosti. Myslíme si, že určitě záleží na subjektivním pohledu a na celé řadě jiných vlivů. O tom se autor nezmiňuje a zabývá se čistě syntaktickou stránkou [c.d.:81]. V praktické části této bakalářské práce se také zaměříme na četnost výrazů s příslowcem *muy* a četnost superlativů absolutních a

porovnáme je. Pokusíme se tak demonstrovat, který z těchto výrazových prostředků je používanější v jazyce mladých.

2.1.1.12 Superlativní přídavná jména (bez přípony)

Autor uvádí výčet přídavných jmen, která sami o sobě už vyjadřují vysokou míru vlastností, dokonce až tak vysokou, že se dají přirovnat k superlativům absolutním. Tyto superlativy nevytváří typickou formu superlativů. Jako příklady těchto superlativů je uvedena následující tabulka, kde jsou i odpovídající významy.

Adjetivo:	Significación:
estupendo	<i>muy bueno</i>
precioso	<i>muy bonito</i>
fantástico	<i>muy bueno</i>
horrible	<i>muy feo/ desgradable/malo etc.</i>
tremendo	<i>desgradable etc.</i>
pésimo	<i>de muy mala calidad</i>
horroroso	<i>muy feo/ malo</i>
espantoso	<i>muy malo/ feo</i>

[Francisco Matte Bon 1992: s. 80, kurziva, barva, formát, jazyk v originále].

Příklady užití ve větách:

-„¿Qué te pasa?“

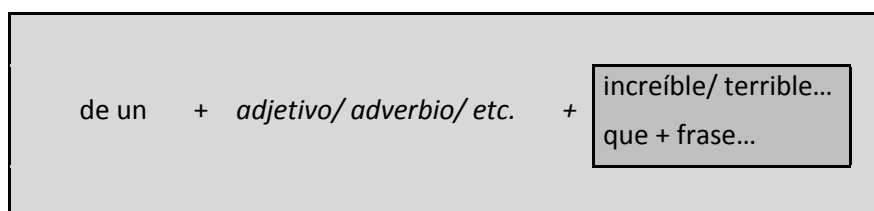
„Tengo un dolor horrible....Aquí...“ [c.d.:80-81].

Autor dále zmiňuje, že většina superlativů absolutních netvoří kombinace s operátory, o kterých jsme se zmiňovali výše. Existují výjimky, mezi které patří jak *realmente* a *verdaderamente*, tak i jiné operátory, které se mohou pojit se superlativem absolutním. Ke spojení dochází ale jen vzácně a výsledná věta má charakter spíše hovorový. Autor uvádí příklady pouze s *verdaderamente* a *realmente* [c.d.:80-81].

-„Es realmente simpatiquísimo.“ [c.d.:81].

2.1.1.13 Jiné výrazové prostředky

Francisco Matte Bon jako další možnosti, jak vyjádřit vysokou míru vlastností, uvádí vazbu:

[Francisco Matte Bon 1992: s. 82, kurziva, barva, formát, jazyk v originále].

Bližší informace, kdy tuto vazbu používat a jak je chápáno její použití, tak jako tomu bylo u jiných výrazových prostředků, autor nespecifikuje.

Jako příklad uvádí větu: -„Es de un pesado que no te lo puedes imaginar.“ [c.d.: 81].

A jako další vazbu, kterou autor zmiňuje, je vazba, kde se používá sloveso *ser* a zájmeno *algo*. I touto vazbou zesilujeme význam vlastností, o které se hovoří. Jako příklady jsou uvedeny:

-„Es tan mal que tarda varios minutos en atravesar la habitación. Es algo horrible.“ [c.d.: 82].

Další z možností, jak zvýšit míru vlastností, je zabarvovat sloveso. Autor [c.d.: 83] tuto myšlenku vysvětluje na tabulce. Z tabulky vyplývá, že existují intenzifikační operátory, které mají vliv na sloveso. Jsou to například: *nada*, *bastante*, *mucho*, *demasiado*, *tanto*.

A jako příklady vět jsou uvedeny: -„Trabajas demasiado. ¿Por qué no te descansas un poco?“ [c.d.: 83].

Stejně tak jako může mluvčí použít *mucho*, můžeme tak použít i *tanto*. Pokud ovšem mluvčí použije *tanto*, musí mít na paměti, že s použitím výrazu *tanto* se předpokládá, že dané vlastnosti je hodně/mnoho.

Někdy je možno místo *mucho* použít výraz *cantidad*.

-„Me apetece mucho ir al cine.“

-„Me apetece cantidad ir a verte.“ [c.d.: 83].

Zda je výraz *cantidad* významově silnější než výraz *mucho* není uvedeno.

Další specifickou vazbou, kterou je možné zmínit velikou až největší míru vlastností je vazba *lo* + přídavné jméno nebo příslovce + *que* + sloveso. Tato vazba se používá, pokud mluvčí už dříve o předmětu uvažoval nebo o předmětu hovořil, popřípadě už se v předešlé konverzaci předmět vyskytl. Přídavné jméno nebo příslovce se slovesem se shodují s podstatným jménem v této vazbě, jak uvádí F. Matte Bon [1992 : 83n].

Tato vazba je ukazována na modelu:

-,„Me sorprende lo bien que habla.“ [c.d.: 84].

Autor dále zmiňuje, že mluvčí používá tuto vazbu, pokud chce přeskočit první vyjádření o dané vlastnosti, konkrétně v našem příkladě o schopnosti mluvit. S použitím *me sorprende* mluvčí vyjadřuje, že si je vědom, že osoba mluví velmi dobře [c.d.: 84].

Francisco Matte Bon dále uvádí, jiné různé vazby, které úplně nesouvisejí s tématem, na které se soustředí tato bakalářská práce. Také uvádí vyjádření vysoké míry kvantity času, ale i zde není třeba blíže detailně popisovat.

2.1.2 Zvolací výpovědi

Autor se také zaměřuje na zvolací výpovědi. Je zcela jasné a všeobecně známé, že zvolání může narušit (zvýšit) míru intenzity vlastností. Pokud použijeme ve větné vazbě zvolání, zvyšujeme tím nekontrolovatelně a spontánně míru vlastností. Zaměřme se nyní na zvolací výrazové prostředky, které slouží pro vyjádření vysoké míry vlastností.

Autor dělí zvolací výpovědi na 4 hlavní skupiny. Zvolání, které se používá pro vyjádření vysoké míry intenzity, vysoké míry kvantity, vysoké míry způsobu a jako poslední zvolání, které se používá pro vyjádření vysoké míry prostoru.

Pro naše účely se zaměříme pouze na zvolací výpovědi pro vyjádření veliké nebo největší míry intenzity, protože po studování vyjadřovacích prostředků pro vyjádření zvolání v prostoru, způsobu nebo kvantity jsme zjistili, že nejde o superlativy. I v příkladech, které autor uvádí, se superlativy vyskytují v kontextu (nejčastěji v odpovědi nebo v reakci na otázku), ale ne přímo u samotné zvolací výpovědi.

Autor uvádí, že zvýšit intenzitu zvoláním lze pomocí výrazu *Qué*. Za tento zvolací výraz se následně pojí přídavné jméno, příslovce nebo podstatné jméno. Poté následuje sloveso nebo předmět. Pokud se pojí s podstatným jménem bez dalšího slovesa nebo

přídavného jména, nedává mluvčí zcela jasně najevo vlastnost, kterou chce vyjádřit. Na příkladech je dobře vidět, že i pokud se nejedná o superlativy, zvoláním dojde k velkému zvýšení míry intenzity dané vlastnosti [c.d.: 86].

-„¡Qué bien habla!“

-„¡Qué coche!“

„¿Qué quieres decir? ¿Te gusta?“ [c.d.: 86-87].

Výskyt zvolání se pokusíme zanalyzovat v praktické části naší bakalářské práce.

2.1.3 Superlativy

Francisco Matte Bon ve své knize jako další podkapitulu rozebírá superlativy. V předchozích kapitolách rozebíral jejich tvoření, ovšem teď mění svůj pohled a nahlíží na superlativ jako na celek ve větách, který slouží k vyjadřování veliké až té naprosto největší míry vlastností. Superlativ tedy slouží k tomu, že o vlastnostech věcí, zvířat, osob, dějů apod. mluvíme v té maximální možné míře. Podle autora, neexistuje míra vyšší, než je superlativ ať už absolutní nebo relativní. Autor také udává, že superlativ absolutní nám slouží k tomu, abychom charakterizovali daný předmět, o kterém se bavíme, aniž bychom ho porovnávali s jiným předmětem. Superlativ absolutní tedy neslouží k porovnání. Na rozdíl od superlativu relativního, který slouží k tomu, abychom mohli porovnávat mezi sebou různé charakteristiky nebo vlastnosti jednotlivých předmětů [Matte Bon F. 1992: s. 97-98].

Autor uvádí následující příklad: -„Es una película interesantísima.“ [c.d.: 97-98].

F. Matte Bon dále hovoří o superlativu relativním a spojuje ho jak s přídavnými jmény, tak s výjimečnými příklady, které označuje jako „otros casos“ [c.d.: 98].

Bez hlubšího popisu uvádí u superlativu relativního s přídavným jménem pouze systém tvoření a jako příklady uvádí:

-„Son todas igual de bonitas, pero creo que ésta es la más cómoda.“

„Sí, pero también es la más cara.“ [c.d.: 98].

Jasně zde můžeme na těchto příkladech vidět, že důležitou roli zde hraje člen určitý, *más* nebo *menos* a přídavné jméno ve třetím stupni. Navíc, jak autor uvádí, komparační dodatek *que he visto de todos* atd. [c.d.: 98].

Mezi příklady *otros casos*, patří: „Y en todo el país, la ciudad que más me gusta es Madrid.“ [c.d.: 98].

Na těchto příkladech je vidět, že konstrukce vět je velmi podobná jako u předchozích příkladů. Jediná změna je, že místo přídavného jména zde stojí buď jméno podstatné, příslovce nebo nic. Za ním následuje sloveso a před *más* nebo *menos* se nám dostává spojka *que*.

Francisco Matte Bon se dál k přídavným jménům nevyjadřuje.

2.1.4 Příslovce

Další podstatné téma pro tuto bakalářskou práci jsou příslovce, jež také mohou tvořit superlativy stejně jako přídavná jména. Francisco Matte Bon [1992: s. 269] se příslovcím věnuje daleko méně než přídavným jménům.

Popisuje, že příslovce slouží k popisu sloves, jiných příslovcí nebo přídavných jmen. Příslovce jsou stálé a neproměnlivé. Také uvádí dělení příslovcí. Na rozdíl od přídavných jmen se příslovce dělí do následujících skupin podle druhu příslovcí. Příslovce způsobové, časové, kvantitativní, příslovce síly/intenzity, komparační příslovce, příslovce pochybnosti, negace a zřetele.

Autor dále uvádí, jak se příslovce tvoří a zde se shoduje i s ostatními autory. Tvrdí, že kromě slov, které už existují jako příslovce, se příslovce utvářejí z ženského rodu přidáním přípony – *mente*. Ovšem existují i výjimky, kdy přídavné jméno může být jak rodu ženského, tak mužského.

A jako příklady uvádí: -„rápida- rápidamente“

-„triste-tristemente“ [c.d.: 269-270].

Takto mohou být tvořeny i některé superlativy. Jako příklady jsou uvedeny:

-„rapidísima-rapidísimamente“

-„fatal-fatalmente“ [c.d.: 270].

Autor dále zmiňuje nejvyšší stupeň u příslovcí. Stejně jako přídavná jména i příslovce mohou tvořit různé stupně intenzity a tím vyjadřovat různé míry vlastností. Nás bude zajímat třetí stupeň gradace a to superlativ [c.d.: 271].

Autor jako příklady udává pouze gradaci dvou nepravidelných příslovcí.

-„bien – óptimo“

-„mal – pésimo/fatal“ [c.d.: 271].

Výraz fatal se podle autora používá daleko častěji. Na základě četnosti v praktické části se pokusíme tuto teorii potvrdit či vyvrátit.

Jako příklad je uváděn: -„¿Qué tal estás? Fatal. Me duele todo.“ [c.d.: 81].

2.1.5 Závěr

Francisco Matte Bon ve své gramatice uvádí, dle našeho názoru, všechny důležité výrazové prostředky, které slouží ke zvyšování míry vlastností (až do úplného maxima) věcí, osob, zvířat apod. Autor nahlíží z praktického hlediska na tvoření a zmiňuje i hovorové výrazy. Nepopisuje tedy jen stroze gramatické jevy a tvoření ať už přídavných jmen nebo příslovcí a jejich třetích stupňů nebo superlativů absolutních, ale jeho pohled na zvyšování míry vlastností je daleko praktičtější. Nejlépe je to vidět na příkladech, které jsou typické pro běžnou mluvu nejen mladých lidí.

2.2 Emilio Alarcos Llorach

Jako druhého autora, kterého jsme si vybrali a jehož pohled na výrazové prostředky pro vyjádření superlativů bychom rádi popsali, je Emilio Alarcos Llorach. Jeho gramatika Gramática de la Lengua Española vyšla roku 1999 v nakladatelství Espaca Calpe, S.A. v Madridu. Gramatika vyšla o 7 let později než gramatika Francisca Matte Bona.

2.2.1 Přídavná jména

Emilio Alarcos Llorach se ve své knize Gramática de la Lengua Española, vyjadřuje k přídavným jménům a příslovcím jednoduše a krátce. V kapitole přídavných jmen se na dvanácti stránkách věnuje v první řadě vysvětlením, co to vlastně přídavná jména jsou a co vyjadřují. Dále se zabývá gramatickými změnami u přídavných jmen, tedy změnami v rodě a čísle podle podstatného jména. Autor dále zmiňuje zkracování přídavných jmen. Zde upozorňuje na výjimku, že pokud je přídavné jméno ve třetím stupni, tak ho zkracovat nemůžeme [Alarcos Llorach E. 1999, s. 92]. Jako příklad je uváděn: „la más grande ocasión.“ [c.d.: 92].

Dále se zmiňuje o tvoření množného čísla u přídavných jmen, vysvětluje zpodstatněná přídavná jména a také jak vznikají a uvádí příklady. Popisuje rozdíly s použitím přídavného jména bez určitého členu a s určitým členem. Tomuto tématu se dále věnuje podrobněji a rozepisuje ho na celé jedné straně. Zabývá se také pozicí přídavného jména ve větě nebo pozicí vzhledem k podstatnému jménu. Vysvětluje rozdíly, pokud je přídavné jméno anteponováno nebo postponováno. Uvádí zde i pár příkladů pro lepší pochopení. Popisuje základní rozdíly a nezapomíná ani na výjimky. Hlavní rozdíl, ve kterém se liší od Francisca Matte Bona, bude v pohledu na přídavná jména. Emilio Alarcos Llorach popisuje přídavná jména a příslovce daleko podrobněji a zabývá se například, jak jsme zmiňovali, i pozicí ve větě, množným číslem apod. To jsou věci, které F. Matte Bon nezmínil. Francisco Matte Bon se vůbec nezaobíral obecným popisem přídavných jmen ani základními charakteristikami, které naopak Emilio Alarcos Llorach stručně popsal.

2.2.1.1 Stupňování přídavných jmen

Pro naše zkoumání je klíčové téma stupňování přídavných jmen. I autor Emilio Alarcos Llorach nemohl nechat toto téma bez povšimnutí a věnuje se mu ve své publikaci na třech stranách. Autor, tak jak je jeho zvykem, nerozepisuje každé podtéma velmi detailně, ale snaží se shrnout každé pravidlo či definici, tak aby čtenář byl poučen o základním tvoření jiných stupňů přídavných jmen. Alarcos Llorach E. [1999, s. 102] definuje, že přídavná jména mohou měnit v různých stupních svou míru vlastností a uvádí příklad: „papel fino“ [c.d.: s. 102] jako základní tvar, kde je přídavná jméno *fino* bez žádného stupně. A mohou tak existovat další derivace, které mění buď pozitivně, nebo negativně míru intenzity, jako například:

- „papel más fino, papel menos fino, tan fino, muy fino, casi fino, algo fino, poco fino, etc.“ [c.d.: s. 103].

A to autor naschvál nevypisuje anteponované intenzifikační prefixy jako například *superfino*, *requetefino* atd. Alarcos Llorach E. [1999, s. 103] dále popisuje jev, kdy místo běžně používaných kvantifikátorů *más* nebo *menos* u přídavných jmen jako jsou *bueno*, *malo*, *grande* nebo *pequeño*, se používají výrazy *mejor*, *peor*, *mayor* a *menor* místo vazby *más bueno*, *más malo* etc. Samozřejmě existují výjimky jako například: - „Es más bueno que el pan.“ [c.d.: s. 103].

Autor dále jen jednoduše zmiňuje, že existují tři stupně stupňování přídavných jmen. První stupeň je stupeň pozitivní. Druhý je komparativní a třetí se nazývá superlativ. Zmiňuje jen obecně jejich tvoření.

Alarcos Llorach E. [1999, s. 103] také zmiňuje, že existují přídavná jména buď komparativní, tedy ve druhém stupni, nebo superlativy, stupeň třetí, které pocházejí z Latinské Ameriky a v moderní španělštině mají význam odlišný, ne tedy význam původní. Jsou to například superlativy: „*íntimo*, *óptimo*, *pésimo*, *máximo*, *mínimo*, *último*, atd.“ [c.d.: s.103]. Autor také zmiňuje mnoho výjimek. Ukazuje je na příkladech, kde demonstruje rozdíly, proč lze použít tento tvar a naopak jiný tvar použít nelze. Vysvětlení autor neudává.

Emilio Alarcos Llorach zmiňuje, že pro superlativy absolutní nebo relativní existuje původní intenzifikátor a to je příslovce *muy*. Pochází původem z latinského jazyka z 16. století a v dnešní španělštině je velmi hojně používán [Emilio Alarcos

Llorach 1999, s. 104]. Toto tvrzení Emilia Alarose Lloracha, dle našeho názoru, bylo přesné, jak se dále dozvíme v praktické části této bakalářské práce. Autor neuvádí žádné příklady, abychom viděli jeho praktické použití, jako tomu bylo u Francisca Matte Bona.

Další možnosti, jak je možné vyjádřit superlativ absolutní, je samozřejmě prefixace a sufixace. I tyto dvě důležité složky autor neopomenul. Zcela jednoduše uvádí, že existuje sufix – *ísimo* se svými dalšími možnými derivacemi podle čísla a rodu. Jako příklady uvádí například „*tristísimo* (de triste)“ [c.d.: s.104, kurzíva v originále]. Je důležité si uvědomit, že na rozdíl od jiných autorů blíže nepopisuje jednotlivé morfologické změny. Jediné výjimky, které autor zmiňuje, jsou již známé dvojí tvary, které se dají použít ve španělském jazyce, a to jsou tvary jako *buenísimo* nebo *bonísimo* (od slova *bueno*), *amicísimo* nebo *amiguísimo* (od slova *amigo*) a další Alarcos Llorach E. [1999, s.104].

Autor dále zmiňuje, že přípony –*érrimo* nebo –*érrima* jsou knižní a v moderní španělštině se už tolik nepoužívají. Jako příklady těchto superlativů uvádí typické: *célebre – celebérrimo*, *pobre - paupérrimo*. Zda se vyskytují či nikoliv demonstrujeme na vybraném korpusu textu v praktické části této bakalářské práce.

Jako poslední autor zmiňuje výjimku *cursilísimo*. Vysvětluje, kde se vzalo „*l*“ a uvádí superlativy *jovencísimo* a *burloncísimo* [c.d.: s.104].

2.2.2 Příslovce

Emilio Alarcos Llorach [1999, s. 160] nejdříve popisuje, co to jsou příslovce, co popisují a k čemu slouží ve větné struktuře. Také se věnuje rozlišení, kdy se jedná o přídavné jméno a kdy o příslovce, protože ve mnoha případech jedno a totéž slovo může být jak přídavné jméno, tak příslovce. Také klasifikuje příslovce a každou skupinu bez přílišných detailů charakterizuje. Zabývá se krátce i pozicí příslovcí ve větě. Také se zabývá negativním příslovcem *no* a pozitivním příslovcem *sí*. Příslovečnými slovními obraty a kombinacemi příslovcí ve větě. Vše uvádí na příkladech. Dále uvádí tvoření příslovcí z přídavných jmen pomocí přípon –*mente*. Toto tvoření je třeba zmínit důkladněji, protože některá vzniklá příslovce pomocí přípony –*mente* nabývají expresivnějšího zabarvení. Alarcos Llorach E. [1999, s. 161] uvádí, že přidáním přípony –*mente* se tvoří příslovce, ovšem je to jen jedna z forem tvoření příslovcí. Přípona

-mente se přidává k ženskému rodu daného přídavného jména. Autor také udává, že tyto příslovce se charakterizují zachováním přízvuku. Dále zmiňuje, že ne všechna přídavná jména povolují tvoření pomocí přípony *-mente*. Jsou to komparativní přídavná jména jako například: *mejor, peor, menor*, nebo to jsou neurčitá přídavná jména: *mucho, poco, bastante, harto*. I když se samozřejmě mohou použít i jako příslovce. Autor uvádí například: „Vive mejor.“ [c.d.: s. 161].

Emilio Alarcos Llorach se zabývá až v poslední části tohoto tématu zvyšováním míry vlastností příslovcí. Zabývá se jejich stupňováním nebo tvořením vysoké míry vlastností pomocí intenzifikačních fixů. Autor uvádí, že mnoho příslovcí připouští vlastní derivační postup podstatných jmen nebo přídavných jmen. Jedná se především o slova zdobnělá, slova zveličená a superlativy [Alarcos Llorach E. 1999, s. 169]. Příklady: *cerquita, prontito, muchísimo, poquísimo* atd. A jako příklady příslovcí, která mohou tvořit vyšší nebo nejvyšší stupeň míry vlastností přidáním intenzifikátoru, autor uvádí: *más lejos, muy arriba, mucho antes* atd. [Alarcos Llorach E. 1999, s. 169].

Autor se dále ještě zabývá významem příslovcí, ale to pro naše účely není třeba podrobně popisovat.

2.2.3 Závěr

Závěrem bychom porovnali gramatiku Emilia Alarcose Lloracha s gramatikou Francisca Matte Bona, která je o 7 let starší. Emilio Alarcos Llorach se na pár stránkách své gramatiky věnoval přídavným jménům daleko více než F. Matte Bon na mnoha stránkovém výkladu své gramatiky. Připomeňme například, že Francisco Matte Bon v tématu tvoření superlativů absolutních vůbec nezmiňoval tvoření pomocí přípony *-érrimo/a* a uváděl jen příklady. Jeho příkladů bylo pomálu a dost často neuváděl úplné možnosti tvoření u dvojích tvarů. Autoři se ovšem shodují u příslovce *muy* a jeho použití. Emilio Alarcos Llorach na druhou stranu neuváděl příklady u použití příslovce *muy*, což vzhledem k četnosti výskytu, kterou se budeme zabývat v praktické části, je důležité.

I v podkapitole příslovcí se Emilio Alarcos Llorach detailněji rozepsal, než tomu bylo u Francisca Matte Bona. Opět bychom mohli říci, že F. Matte Bon u toho tématu vzhledem k E. Alarcasovi Llorachovi mnoho věcí opomněl a nebyl tak lingvisticky přesný. Jinak se v základních věcech, pomineme-li detaily, autoři shodují. Zejména však

ve tvoření příslovčí pomocí přípony *-mente*. Oba autoři uvádějí dostatečný počet příkladů, ze kterých jsme pro tuto bakalářskou práci vybrali jen některé.

2.3 Leonardo Gómez Torrego

Další španělský lingvista, jehož gramatiku budeme popisovat, je Leonardo Gómez Torrego. Leonardo Gómez Torrego je doktor románské filologie, kterou vystudoval na Univerzitě Complutense v Madridu roku 1973. Od té doby se zabývá španělskou gramatikou. Publikoval mnoho článků a napsal 7 knih, z nichž pro nás bude nejdůležitější kniha, kterou napsal v roce 2003. Kniha se jmenuje *Nuevo Manual de español correcto II*. Celou publikaci rozdělil na dva svazky. My se budeme zabývat svazkem druhým, který je jednak stránkově početnější, ale i do španělské gramatiky nahlíží daleko podrobněji než svazek první [[1]; <http://www.illa.csic.es/>].

Leonardo Gómez Torrego se ve své knize *Nuevo Manual de español correcto II* zabývá přídavnými jmény a jejich superlativy velmi podrobně a to téměř na sedmdesáti stránkách. Ještě než se pro naše potřeby zaměříme na stupňování přídavných jmen, konkrétně na stupeň třetí, na již známý superlativ přídavných jmen, podíváme se jak vůbec Leonardo Gómez Torrego definuje přídavná jména a jak je rozlišuje. Leonardo Gómez Torrego si rozdělil přídavná jména, aby je mohl lépe charakterizovat, do tří pohledů.

2.3.1 Přídavná jména

2.3.1.1 Syntaktický pohled

Prvním pohledem nahlíží na přídavná jména z pohledu syntaktického neboli větně skladebného. Z tohoto pohledu vidí přídavná jména jako slova, která doplňují nebo nějakým způsobem modifikují podstatná jména ve větě a shodují se s ním v rodě a čísle [Gómez Torrego L. 2003: s. 163]. Jako příklad zde uvádí: „La mesa redonda“ [c.d.: s. 163].

Dále rozlišuje přídavná jména na ta, která se pojí s kopulativními slovesy a na ta, která se slovesy tzv. plnými. V prvním případě, tedy v případě, kdy se přídavné jméno pojí s kopulativním slovesem, tedy se slovesem *ser*, *estar*, *parecer*, etc., je přídavné jméno ve funkci přívlastku. Pokud naopak stojí přídavné jméno se slovesem plným, je přídavné jméno ve funkci přísudku. Jako příklady zde autor uvádí:

- „La comida está salada“ – přídavné jméno jako přívlastek

- „Trajeron frío el pescado“ [c.d.: s. 164] – přídavné jméno jako přísudek

Leonardo Gómez Torrego dále popisuje že, většina kvalitativních, hodnotových a popisných přídavných jmen se mohou pojit s intenzifikačními příslovci. Zde rozděluje vzestupně 7 úrovní, které vyjadřují určitou míru vlastností od *nada* až po *demasiado*. Tím se shoduje s Emiliem Alarcosem Llorachem, který také rozlišuje 7 úrovní, které mají různé míry vlastností. Tímto L. Gómez Torrego uzavírá svůj větně-skladebný pohled na přídavná jména.

2.3.1.2 Morfologický pohled

Autor dále nahlíží na přídavná jména z pohledu morfologie. V tomto morfologickém pohledu se Leonardo Gómez Torrego soustředí na tvarosloví přídavných jmen, tedy přídavná jména tvořena sufixy a prefixy. Autor uvádí, že přídavná jména mohou být tvořena intenzifikačním prefixem a to buď pozitivním, nebo negativním. Těmto speciálním adjektivům se říká „**adjetivos prefijados**“ [c.d.: s. 165, tučný text v originále]. Autor jako příklady těchto přídavných jmen uvádí například:

Supercariñoso, Hipersensible, Requetebueno, Infito [c.d.: s. 165, kurzíva v originále].

Všechna tato přídavná jména, která jsou obohacena o prefix, který zvyšuje jejich míru vlastností buď jedním směrem, pozitivním, nebo druhým směrem, a to směrem negativním, vyjadřují velmi vysokou míru vlastností. U některých z nich bychom mohli mluvit o superlativech. Těmito přídavnými jmény a intenzifikačními prefixy se budeme ještě dále zabývat.

I na opačnou stranu a to na koncovky přídavných jmen autor nezapomněl. Opět vypisuje výčet adjektiv, která mohou měnit míru vlastností pomocí intenzifikační přípony.

Jako příklady jsou uváděny:

-, „*Buenazo, Grandote, Pequeñín, Guaperas, Guapete, Guapetón, Listísimo, Paupérrimo*“ [c.d.: s. 166, kurzíva v originále].

Celá tato řada přídavných jmen je pomocí intenzifikačního sufixu ovlivněna v míře významu a opět bychom mohli mluvit o superlativech. Rádi bychom se v praktické části zaměřili na četnost výskytu těchto přídavných jmen. Jako výjimky existují i jiná přídavná jména, která jsou tvořena jinými příponami [c.d.: s. 166].

2.3.1.3 Sémantický pohled

Autor nahlíží na přídavná jména i pohledem sémantickým. Sémantickým pohledem, kde autor nahlíží na význam jednotlivých přídavných jmen, jsou podle autora přídavná jména dělena do tří podtříd.

První skupinu zastupují přídavná jména kvalitativní. To jsou ta přídavná jména, která označují, vystihují nějakou určitou kvalitu věcí, osob, dějů nebo zvířat. Autor dále dodává, že většina z nich mohou být stupňována. Což znamená, že mohou zvyšovat svoji míru vlastností pomocí druhého a třetího stupně. Jako příklady stupňovaných přídavných jmen autor uvádí „*muy bueno, poco bueno, nada bueno*“ [c.d.: s. 166, kurzíva v originále].

Jako druhou skupinu autor uvádí přídavná jména relační. Tato přídavná jména vyjadřují nějaký vztah. Jsou specifická v tom, že nepřipouští jakýmkoliv způsobem zvyšování jejich míry vlastností. Nepřipouští tedy ani intenzifikační předpony nebo přípony [c.d.: s. 166].

Jako příklady jsou uváděny: „*musical, social*“ [c.d.: s. 166, kurzíva v originále].

Autor ovšem dále upozorňuje, že pokud nějaké z těchto přídavných jmen připustí stupňování, tudíž že změní svoji míru vlastností, je to proto, že se změnilo z adjektiva relačního na adjektivum kvalitativní.

Příklad: „*un pianista poco musical*“ [c.d.: s. 166].

Podle autora však nemůžeme říci například větu: „*un instrumento poco musical*“ [c.d.: s. 166].

Dále autor uvádí další odlišnou třídu přídavných jmen, která můžeme nazývat rodová přídavná jména. Tato přídavná jména, která označují obyvatelé určitého území jako například Pražané, jsou podle autora velmi specifickou skupinou. Důvodem je to, že i když jsou tato přídavná jména považována podle významu za přídavná jména relační, dost často bývají zařazována a považována za přídavná jména kvalitativní. A tudíž, a to je velmi zajímavé, mohou být stupňována a zvyšovat tak míru vlastností.

Autor uvádí příklad: „*Yo soy segoviano*“

„*Yo soy muy segoviano*“ [c.d.: s. 167].

Autor dále vysvětluje, že rozdíl v těchto dvou téměř shodných větách je v tom, že v prvním případě se jedná o původ daného obyvatele a to přídavné jméno je tedy relační. Kdežto ve druhém případě se jedná o milovníka města Segovia a tímto se toto přídavné jméno řadí mezi kvalitativní.

2.3.2 Stupňování přídavných jmen

Tématu stupňování přídavných jmen se Leonardo Gómez Torrego věnuje téměř na dvaceti stranách své knihy. Autor vysvětluje, že tradičně existují tři stupně přídavných jmen, podle intenzity míry vlastností. První stupeň je podle autora stupeň pozitivní. Pozitivní přídavná jména jsou všechna přídavná jména, která nejsou tvořena analytickým způsobem přidáním adverbia *muy* a nebo příponami, které vyjadřují ten největší stupeň vyjádření míry vlastností a to jsou přípony *-ísimo/a* nebo *-érrimo/a* [c.d.: s. 167]. Tím autor definoval pozitivní stupeň při stupňování. Žádný jiný autor se nezabýval definicí toho nejzákladnějšího stupně při gradaci přídavných jmen nebo příslovčí.

Autor k příkladu pozitivních adjektiv uvádí:

-,Este libro es *interesante*.“ [c.d.: s. 168, kurzíva v originále].

Další skupinou přídavných jmen, kterou se Leonardo Gómez Torrego zabývá, je skupina adjektiv komparativních, tedy přídavných jmen, které zvýšením nebo snížením své míry vlastností o jeden stupeň porovnávají dva subjekty. Podle autora mají tato přídavná jména porovnávací charakter a díky tomu se pojí s příslovci jako například: *„más, menos, igual de, tan“* [c.d.: s. 168, kurzíva v originále].

S příslovcem *más* se jedná o kladné zvyšování vlastností a s příslovcem *menos* o záporné zvyšování respektive snižování vlastností. Některá přídavná jména jsou ve druhém stupni tvořena analyticky, tudíž jak už bylo zmíněno, tvoří druhý stupeň pomocí intenzifikačního příslovce. Existuje i ovšem skupina přídavných jmen, která jsou tvořena synteticky, že už sama v sobě obsahují intenzifikační příslovce *más* nebo *menos*. Autor zde uvádí příklady:

-,Pedro es *más listo* que Juan / que *simpático*“ [c.d.: s. 168, kurzíva v originále].

Třetí stupeň přídavných jmen, pro nás stupeň klíčový, jsou přídavná jména, která vyjadřují stupeň míry nejvyšší. Tento stupeň může být buď kladný, nebo záporný. Tak

jako tak se jedná o superlativy. Je třeba si uvědomit, že i superlativy mohou být dvojí, sám autor je bude dále specifikovat. Leonardo Gómez Torrego uvádí, že superlativy jsou taková přídavná jména, která mají před sebou umístěné přednostně příslovce *muy* nebo jiné příslovce či vazby, které dovedou vyjádřit největší míru vlastností.

Autor jako příklady, kromě již řečeného příslovce *muy*, uvádí:

-,*bien, enormemente, tremendamente, altamente, la mar de...*“

-,*„El problema es muy (bien, enormemente, la mar de) difícil“* [c.d.: s. 168, kurzíva v originále].

Zajímavé je, že L. Gómez Torrego [2003: s. 168n] uvádí na prvním místě superlativy tvořené přednostně s příslovcem *muy*. Jako poslední možnost, existuje už známý superlativ absolutní, který má sufix *-ísimo/a* nebo *-érrimo/a*. Tato přídavná jména dovedou vyjádřit největší či nejmenší kvantitu míry vlastností z celé pomyslné hierarchie, kterou autor stanovil.

Pokud je adjektiv vložen do větné struktury, která obsahuje určitý člen v jakémkoliv rodě a čísle, popřípadě osobní zájmeno a předložkou *de*, nazývá tato přídavná jména autor jako přídavná jména v superlativu relativním. Tato adjektiva v superlativu relativním přisuzují, jak autor dále specifikuje, někomu nebo něčemu největší možnou, buď kladnou, nebo zápornou, míru intenzity, ale stále se jedná o porovnávání z nějakého celku, jako tomu je u druhého stupně přídavných jmen. Rozdíl je v tom, že superlativ relativní porovnává jeden subjekt z nějakého celku nebo jedné jeho části, ale ne s jiným jednotlivcem neboli jednotlivým objektem. Autor tyto superlativy nazývá „**comparativo de exelencia**“ a jako příklady uvádí:

-,*„La casa de Marta es la más lujosa del barrio.“* [c.d.: s. 169, kurzíva, tučný text v originále].

Na tomto příkladu můžeme vidět, že jeden konkrétní předmět je porovnáván s určitým nebo neurčitým množstvím jiných individuálních předmětů. Díky tomu můžeme toto porovnání vyjádřit třetím stupněm přídavných jmen.

Autor také rozděluje tvoření přídavných jmen na syntetické a analytické a jako příklady uvádí jen syntetické tvoření: „*Óptimo, pésimo, máximo, mínimo*“ [c.d.: s. 169, kurzíva v originále].

Všechna tato přídavná jména jsou významově stejná jako přídavná jména:

„*muy bueno/ buenísimo, muy malo/malísimo, muy grande/ grandísimo, muy pequeño/ pequeñísimo*“ [c.d.: s. 169, kurzíva v originále].

– „Las calificaciones de tu hija son óptimas (=muy Buenos, las mejores).“ [c.d.: s. 169].

Leonardo Gómez Torrego se dále podrobně věnuje druhému stupni přídavných jmen, ale ten pro naše potřeby není třeba blíže popisovat.

Naopak třetí stupeň přídavných jmen je velmi důležitý pro naše analyzování vyjadřovacích prostředků pro vyjádření superlativů v jazyce mladých. Leonardo Gómez Torrego se věnuje tomuto tématu ve své knize obsáhle, na rozdíl od jiných španělských autorů, které jsme popisovali výše. Již bylo řečeno, jednoduchým způsobem, jak autor nahlíží na tvoření superlativů u přídavných jmen i jejich základní použití. Také bylo řečeno, že některé superlativy se mohou analyticky tvořit s příslovcem *muy* a jiná naopak se mohou synteticky tvořit vysokou míru intenzity přidáním přípony *–ísimo/a* nebo *–érrimo/a*. Stejně jako Francisco Matte Bon nebo Emilio Alarcos Llorach nám autor Leonardo Gómez Torrego dokázal, že dává na stejnou úroveň pro vyjádřené vysoké míry vlastností intenzifikátor *muy* a sufix *–ísimo/a* nebo *–érrimo/a* [c.d.: s. 186n].

Nicméně existují výjimky a to jsou superlativy, které nemohou být tvořeny pomocí příslovce *muy* podle Gómeze Torrega L. [2003: s. 187].

Uvedeme jen některé příklady:

„Mismo → mismísimo * *muy mismo*“

„Primero → primerísimo * *muy primero*“

„Último → ultimísimo * *muy último*“ [c.d.: s. 186-187].

Autor vše uvádí i na příkladech, kde ukazuje použití ve větách.

Dále ovšem uvádí, že lidově se dá také říct i *muy estupendo, muy precioso*. Dá se říci i *muy principal* nicméně znamená velmi důležitý nebo vynikající. Lidově se říká i *muy fundamental* [c.d.: s. 186-187].

Další výjimky, které jsou velmi používány španělsky mluvícími lidmi, jsou superlativy přídavných jmen, které připouští příslovce *muy*, ale nemohou už tvořit tvary s příponou *–ísimo/a* ani *–érrimo/a*.

Ve většině případů to jsou slova, která už mají nějaký sufix.

„Grandote	————→	muy grandote	<i>*grandotísimo</i> “
„Grandona	————→	muy grandova	<i>*grandonísimo</i> “
„Grandecito	————→	muy grandecito	<i>*grandecitísimo</i> “

[c.d.: s. 186-187, kurzíva v originále].

I zde jsou najdeme některé tvary, které mají příponu *-ísimo/a*, které mohou být řečeny. Konkrétně lidově se říká tvar *grandotísimo*.

Existuje celá řada koncovek, se kterými už přídavná jména dále nemohou tvořit superlativ pomocí sufixu *-ísimo/a* nebo *-érrimo/a*, a proto zde musí být nějaký intenzifikátor. Jsou to typicky přídavná jména, která končí na *-ero, -era, -ica, -ista, -ivo, -iva, -uzco, -uzca, -usco, -usca, -oro, -ora, -izo, -iza, -estre, -iego, -il, -ín, -ino, -torio, -toria, -uno, -un, -ante a -ente*. Dále knižní výrazy nebo přídavná jména se zápornými předponami. Také přídavná jména, která vznikla zkrácením nebo složením. A také stejným způsobem netvoří superlativy podstatná jména, která se mění v přídavná jména. Vybereme zde jen nějaké příklady, na kterých demonstrujeme, že všechna přídavná jména se zmíněnými koncovkami nemohou tvořit tvary se sufixy *-ísimo/a, -érrimo/a* [c.d.: s. 186-197].

„Una pantalón muy pesquero.	————→	<i>*pesquerísimo</i> “
„Muy optimista.	————→	<i>*optimistísima</i> “
„Muy intensivo	————→	<i>*intensivísimo</i> “
„Muy andarín	————→	<i>*andarinísimo</i> “
„Muy pueblerino	————→	<i>*pueblerinísimo</i> “
„Muy aletario	————→	<i>*aleatorísimo</i> “
„Muy diplomática	————→	<i>*diplomatiquísima</i> “
„Muy posible	————→	<i>*posibilísimo</i> “
„Muy vacío	————→	<i>*vacíísimo</i> “
„Muy baladí	————→	<i>*baladíísimo</i> “
„Muy equívoco	————→	<i>*equivoquísimo</i> “

„Muy guaperas	—————>	<i>*guaperísimo</i> “
„Muy ducho	—————>	<i>*duchísimo</i> “
„Muy constante	—————>	<i>*constatntísimo</i> “
„Muy anormal	—————>	<i>*anormalísimo</i> “
„Muy retro	—————>	<i>*retrísimo</i> “
„Muy macho	—————>	<i>*machísimo</i> “ [c.d.: s. 186-197, kurzíva v originále].

I přes obsáhlý výčet všech možných koncovek přídavných jmen, která nejsou kompatibilní se intenzifikačním sufixem *-ísimo/a* a *-érrimo/a*, je zde velmi mnoho výjimek. Výjimky by se daly rozdělit do několika kategorií a jednotlivé kategorie dále dělit. Pokusíme se uvést opět jen výjimky, které jsou důležité nebo podstatné z celého výčtu, který Leonardo Gómez Torrego shrnul ve své knize.

Jedna z velmi důležitých výjimek je slovo *pesquero*, které jsme zmiňovali jako jedno mezi prvními. Po důsledném hledání jsme zjistili, že slovo *pesquero* oficiálně neexistuje v tom smyslu, ve kterém je ve zmíněné větné vazbě. Slovo *pesquero* bylo nalezeno v téměř všech případech pouze jako jedno z příjmení lidí. Leonardo Gómez Torrego [2003: 186-197] uvádí, že se jedná o hovorový výraz, který se běžně používá na celém území Iberského poloostrova a vyjadřuje kratší kalhoty, tedy kalhoty, které jsou kratší než je obvyklé. Není tedy registrováno v Královském akademickém slovníku [[2]; <http://buscon.rae.es/draeI/>] jako slovo, které vyjadřuje kratší kalhoty. Další zajímavá výjimka je slovo *certera*, které by podle koncovky *-era* nemělo tvořit tvar *certerísima*, nicméně pro nedostatek dokumentů není zcela jasné, zda tvoří nebo netvoří. Ve výčtu koncovek, které netvoří superlativ pomocí *-ísimo/a* nebo *-érrimo/a* jsme zmiňovali koncovky *-ivo* a *-iva*. I tady bychom mohli najít velmi oblíbené a hojně používané výjimky, jako například slovo: *activo*. Tato slova mohou tvořit superlativ pomocí přípony *-ísimo/a*. Příklad: „Activo-activísimo“ [c.d.: s. 186-197, kurzíva v originále].

Výjimky najdeme i u skupiny přídavných jmen, která mají koncovku *-ico* nebo *-ica*. Například slova *simpático/simpática* nebo *práctico, cómico* mohou tvořit superlativ přidáním přípony *-ísimo/a*. Autor ovšem uvádí, že není dostatek zdrojů, aby mohl bezpečně říci, že existuje tvar přídavného jména *practiquísimo* nebo tvar *comiquísimo*.

Existují i přídavná jména, která končí na *-ble*, která mohou tvořit tvary s příponou *-ísimo/a*. Například výraz *amable*. Ovšem se zde intenzifikační přípona připojuje na tvar, který zůstává původní z latinského jazyka.

„*Amabilis* —————→ *amabilísimo*“ [c.d.: s. 190, kurzíva v originále].

Existují i přídavná jména, která připouští tvar *-ísimo/a*, nicméně takto řečená či psaná slova se vyskytují sporadicky. Přesto nejsou gramaticky nesprávná. Je uváděn příklad:

„*Sensible* —————→ *sensibilísimo*“ [c.d.: s. 190, kurzíva v originále].

Mezi další užívaná přídavná jména patří *frío* nebo *pío*. Tato přídavná jména by podle koncovky *-ío* neměla tvořit superlativ pomocí sufixu *-ísimo/a*, nicméně opak je pravdou. Podle Leonarda Gómeze Torrege je možný jak tvar *muy frío*, tak tvar *fríísimo*. Ovšem dodává, že původní tvar, který vyjadřoval nejvyšší stupeň míry vlastnosti od přídavného jména *frío*, byl lidově používaný tvar *frigidísimo*, který se už moderně téměř vůbec nepoužívá. Výjimka je i slovo *sabio*. Od něho tvořen třetí tvar je *sapientísimo* a ne *sabísimo*. [c.d.: s. 190n].

U přídavných jmen, která vznikla složením, je zajímavé, že jejich složený tvar nepřipouští příponu *-ísimo/a*. Tvar, který nevznikl složením, ji připouští. Není tak gramatický možný tvar **maleducadísima*, ale tvar *educadísima* už existuje. Stejně je to i s přídavnými jmény, které mají zápornou předponu. Například slovo *impotente* nelze říci ani napsat ve tvaru **impotentísimo*. Pokud bychom zápornou předponu odebrali, tak bychom superlativ takto vytvořili. Stejně tak tomu je i u příkladů *anormal – normalísimo* a *irreal – realísimo* [Leonardo Gómez Torrego 2003: s. 186-197].

Jako příklad autor uvádí: „*Incómodo – incomodísimo*“ [c.d.: s. 196].

Ovšem například u přídavného jména *muy improbable* je superlativní tvar *improbabilísimo* nejasný, zda může existovat či nikoliv. Podle Královského akademického slovníku nemůže, nicméně Leonardo Gómez Torrego se k tomuto tvaru přídavného jména staví neskepticky [c.d.: s. 196].

Autor dále uvádí, že existuje velmi specifická podtřída relačních přídavných jmen, která se s intenzifikačním příslovcem *muy* mění na přídavná jména kvalitativní. Jedná se o rodová přídavná jména. Toto popírá autorovu teorii, že z těchto přídavných jmen nelze udělat druhý či třetí stupeň ani nelze vyjádřit větší míru vlastností přidáním jakéhokoliv fixu. Je tedy možné říci „*muy segoviano*“ [c.d.: s. 197]. Otázkou zůstává i

pro Leonarda Gómeze Torrega, zda tato adjektiva mohou tvořit superlativ absolutní. Ovšem tvary *españolísimo* a *malagueñísimo* existují.

Jde spíše o tendence a zvyklosti, které se vyvinuly časem, a proto je třeba uvádět výjimky některých přídavných jmen, které nemohou tvořit tento nebo jiný tvar. Zůstává tak mnoho otázek, zda je možné vytvářet i jiné tvary superlativů [c.d.: s. 197].

Další skupina přídavných jmen jsou ta přídavná jména, která se nepojí ani s intenzifikačním adverbem *muy* ani se sufixem *-ísimo/a* nebo *-érrimo/a*.

Těchto přídavných jmen existuje celá řada. Například: *inmenso*, *fatal*, *pleno* (i když tato přídavná jména, podle některých teorií mohou tvořit superlativ absolutní), *enorme*, *maravilloso* (stejně jako přídavné jméno *pleno*, i zde se dochovávají informace, že může tvořit *muy maravilloso*), *fabuloso* *etc.* Další jsou přídavná jména, která nemohou být stupňována z důvodu toho, co znamenají. Například: *contemporáneo*, *gratis* *etc.* [c.d.: s. 198].

Také nepřipouští stupňování přídavná jména, která už jsou v superlativním tvaru jako například: *-,óptimo, pésimo, maximo, mínimo, ínfimo, supremo“* [c.d.: s. 199, kurzíva v originále].

Tyto superlativy se nekombinují s intenzifikačními příslovci. Autor ovšem uvádí jako výjimku slovo *mínimo*. Jako jediné z celé skupiny se může vyjádřit i se slovem *más*. Tak tudíž tvar *más mínimo* tvoří ekvivalent španělskému tvaru *menor* [c.d.: s. 199].

Jako příklady užití ve větách autor uvádí tyto věty:

-,No me hizo el mínimo caso / el menor caso“ [c.d.: s. 199].

Ovšem tato přídavná jména můžeme kombinovat pro vyjádření větší míry vlastností s příslovcem *que* nebo *tan*. Například věty:

-,¡Es tan óptima la situación...!“ [c.d.: s. 199].

Pak existují přídavná jména, u kterých byl zachován pro vytvoření třetího stupně původ z latinského jazyka. Některá z nich mají koncovku *-ble*. I zde existuje mnoho výjimek a tato přídavná jména končí na libovolné písmeno. Například:

-,Simple-simplicísimo“ (tady je ovšem velmi populární používat i *simplísimo*)

-,Amigo-amicísimo“ (opět je možná a gramaticky korektní užívat tvar superlativu *amiguísimo*) [c.d.: s. 200].

Zde se autor hodně shoduje s Novou Španělskou Gramatikou popisovanou níže.

Zajímavá jsou také přídavná jména, která mají dvojhlásky *ue* nebo *ie*. U nich také dochází ke změně v tvoření. Například: *bueno-bonísimo* nebo *buenísimo*. Autor uvádí, že použití superlativu *bonísimo* se v dnešní době považuje za podivínské. V tomto se popisování autoři téměř shodují.

Nuevo - novísimo nebo *nuevísimo*. Forma *nuevísimo* se převážně daleko více užívá, pokud říkáme o nějaké fyzické věci, že je to ta naprosto nejnovější a tvar *novísimo* se naopak používá, pokud mluvíme o nějaké věci abstraktní. Toto Francisco Matte Bon ani Emilio Alarcos Llorach neuvádějí.

Fuerte - fortísimo (existuje ovšem i tvar *fuertísimo*, nicméně se považuje za tvar lidový a v Královském akademickém slovníku není definován).

Další je *caliente - calentísimo* nebo se také může říci *calientísimo*, ale stejně jako u přídavného jména *fuertísimo* se tento tvar považuje za tvar lidový [c.d.: s. 201].

Poslední skupinou, u které autor gramaticky vysvětluje tvoření superlativu a demonstruje toto tvoření na příkladech, jsou superlativy, které mají intenzifikační sufix *-érrimo/a*. Autor jasně říká, že tyto superlativy vždy bez výjimky vychází ze základu slov z latinského jazyka. Například:

-,„Pulcro – pulquérrimo“

-,„Célebre – celebérrimo“ [c.d.: s. 201].

Žádný z těchto superlativů nemůže být tvořen pomocí intenzifikačního sufixu *-ísimo/a*, i když je zde samozřejmě pravděpodobné, že jsou tyto tvary hojně užívány. Pokud jsou takto užívány, například superlativ *pulcrísimo*, tak se považují za přídavná jména hovorová a nejsou gramaticky správná. I zde ovšem najdeme výjimky, které jsou tvořeny příponou *-érrimo/a* a zároveň mohou tvořit i superlativ pomocí přípony *-ísimo/a* a gramatika už je považuje za korektní [c.d.: s. 200-202]. Například:

-,„pobre → paupérrimo → pobrísimo“ [c.d.: s. 202].

Leonardo Gómez Torrego nám ukázal mnoho výrazových prostředků pro vyjádření superlativů, u kterých není zcela potvrzené, zda se používají a zda se mohou používat. Rádi bychom zaměřili praktickou část této bakalářské práce i na zjištění, zda některé z těchto výrazů, jsou používány či nikoliv. Zda zmiňovaná přídavná jména

opravdu nemohou tvořit superlativ absolutní pomocí příslovce *muy* nebo sufixu *-ísimo/a* nebo *-érrimo/a*.

2.3.3 Členy *un/ una, lo*

Autor v další části své gramatiky popisuje jiné výrazové prostředky pro vyjádření vysoké míry vlastností. Zvýšit míru vlastností se dá i jinými způsoby než jen měnit míru přídavných jmen stupňováním, intenzifikačními prefixy nebo sufixy. Jedním z dalších možností je použití neurčitého členu s podstatným jménem. Obecně platí, že vyjádřit vlastnost pomocí neurčitého členu a podstatného jména slouží spíše k popisování negativních vlastností osob, zvířat, dějů nebo věcí. Můžeme tak říci *un-a loco-a* nebo *un-a insenato-a* nicméně už neřekneme, podle Leonarda Gómeze Torrege, pozitivně myšlený tvar *un-a cuerdo-a* nebo neřekneme *un-a sensato-a*. A pokud už existuje příklad, kdy se dá použít v pozitivním tvar, tak je většinou myšlen ironicky, tedy s určitým protikladným výsměchem. Příkladů, kdy se takto zvyšuje míra jen záporných vlastností, najdeme velmi mnoho [c.d.: s. 202].

Un-a lento-a, un-a imprudente, un-a infeliz, un-a torpe, un-a tonto, un-a tacaño, un-a aburrido, un guaperas (v negativním slova smyslu je tím vyjádřeno, že daný člověk si o sobě hodně myslí. Nelze tedy říci tvar *un-a guapo-a*), *un-a perezoso-a, un-a intranquilo-a, un-a anormal* nebo se používá tvar *subormal, un-a insoportable* [c.d.: s. 201-203].

Existují ovšem i případy, které se zcela tváří, že vyjadřují vlastnosti v pozitivním smyslu. Například *un-a buenazo-a, un-a santo-a, un-a sabio-a, un-a valiente, un-a experto-a*. Ovšem i v těchto případech se jedná o negativní vyjádření větší míry vlastností. U slova *buenazo* je autora definice zcela jasná:

-„En el caso *buenazo-a*, la intensificación con *un* tal vez se deba a que ese adjetivo presupone algo negativo; es decir, los mismos rasgos que presupone el adverbio *demasiado*. En efecto, *ser un beunazo* es ser «demasiado bueno», o sea, «ingenuo», «tontorrón», etc.“ [c.d.: s. 203, kurzíva v originále].

Tato definice nám dokazuje, že výraz *buenazo* je v negativním významu. Existují samozřejmě i výjimky a to takové, že ne všechna přídavná jména mohou mít neurčitý člen a vyjadřovat tak vysokou míru negativních vlastností. Například

nemůžeme říci větu: -,*,*Tu hijo es un malo.“ Nebo -,*,*Esa casa es una horrorosa.“ [c.d.: s. 205].

Mezi poslední zmínky a zároveň poslední skupinou výrazových prostředků, které vyjadřují největší míry vlastností jinak než běžným tvořením, patří výrazy, které jsou tvořené s určitým členem. Důležitým prvkem v těchto vyjádřeních je předložka *de*. Například:

-,*,*El tonto de Juan“

-,*,*El antipático de tu hermano“ [c.d.: s. 204].

Stejně jako u výrazů vyjádřených pomocí neurčitého členu, tak i tyto výrazy také vyjadřují negativní vlastnost. Nemůže například říci -,*,*El inteligente de Juan“ nebo nemůžeme říci větu -,*,*La afable de Marta.“ [c.d.: s. 204].

Poslední skupinou jsou přídavná jména vyjadřovaná pomocí neutrálního členu *lo*.

Autor udává, že obecně se přídavná jména nahrazují s neurčitým členem *lo* vždy, když to co vyjadřují je vlastnost, charakteristika, která se vztahuje na věci, chování apod. I když, jak sám autor udává, také se mohou vztahovat na osoby. Ovšem pokud se vztahují na osoby, není to gramaticky správně [c.d.: s. 205].

Autor uvádí příklady:

-,*,*lo bello, lo útil, lo cierto“ [c.d.: s. 205].

Ale není možné říci například:

-,*,*lo ileso,*lo herido,*lo infeliz“ [c.d.: s. 205].

Pokud se ovšem *lo* promění v intenzifikátor, jsou možné tyto kombinace:

-,*,*¡Hay que ver lo infeliz (lo llorón...) que eres!“

-,*,*Por lo herido que está, creo que lo van a operar.“ [c.d.: s. 205].

V praktické části této bakalářské práce se zaměříme na četnost těchto vazeb.

2.3.4 Příslovce

Leonardo Gómez Torrego se příslovci zabývá na 28 stránkách. Pro naše potřeby text hodně zestručníme. Autor se zabývá vznikem příslovci, užitím příslovci a dělením. Opět na příslovce, stejně jako na přídavná jména, nahlíží různými pohledy a z těchto

různých pohledů je charakterizuje. Autor popisuje, že existují tzv. „adverbios **cuantificadores**“ [c.d.: s. 546, tučný text v originále], která se mohou pojit s jiným příslovcem nebo přídavným jménem a zvyšovat tak míru intenzity daného příslovce nebo přídavného jména.

Autor uvádí například: - „*más listo, muy tarde, demasiado atento, nada mal*“ etc. [c.d.: s. 546, kurzíva v originále].

Dále uvádí, že některá příslovce mohou tvořit formu superlativu pomocí přípony – *ísimo/-ísima* jako například: *lejísimo, tardísimo* etc.

L. Gómez Torrego také vypisuje řadu příslovcí, tvořených pomocí sufixu *–mente*, které mohou být intenzifikovány příslovcem *muy*. Také popisuje dvojí použití příslovce *bien*.

Autor se dále zabývá jednotlivými příslovci a detailněji popisuje jejich tvoření, jejich použití, vývoj, výjimky a typická slovní spojení. Také vypisuje několik adverbii, které nemohou být intenzifikovány příslovcem *muy* nebo *tan*. Autor uvádí, že například „**muy delante, *tan delante, *muy detrás, *muy antes, *muy después*“ existovat nemohou, ale *muy adelante, muy por detrás* už existovat mohou [c.d.: s. 546-574, kurzíva v originále].

Také zmiňuje výrazy *tan* a *tanto* a jejich použití demonstruje na příkladech.

Autor se také speciálně zabývá jen intenzifikátorem *muy*. Uvádí, že je velmi populární používat spojení *muy mucho*, významově stejné jako *muchísimo*, v moderní španělštině.

- „*Me cuidaré muy mucho de no irme de la lengua.*“ [c.d.: s. 574n].

Dále je také uvedeno, že existuje nespisovná forma **mu* příslovce *muy*.

Jako příklad uvádí tuto větu: - „**Alfredo es mu listo (correcto: ...muy listo)*“ [c.d.: s. 576].

Na výskyt tohoto zvláštního tvaru a i jiných zvláštních tvarů příslovce *muy* se zaměříme v naší praktické části této bakalářské práce.

Leonardo Gómez Torrego také uvádí, že třetí tvary od slova *bien, mal* netvoří množné číslo.

-„*Estos chicos son los mejores (peores) dotados de la clase (correcto ... *son los mejor (peor) dotados...*)“ [c.d.: s. 582, kurzíva v originále].

Autor také popisuje geografické rozdíly v používání u jednotlivých příslovcí, které charakterizuje.

2.3.5 Závěr

Leonardo Gómez Torrego ve své gramatice popisuje at' už superlativy přídavných jmen nebo příslovcí či jiné výrazové prostředky pro vyjádření největší míry vlastností velmi podrobně. Jeho pohled je na rozdíl od předešlých autorů podrobnější a nahlíží na problematiku z více pohledů. Zmiňuje příklady, o kterých u předešlých autorů nebyla ani zmínka. Autor také vysvětluje do detailu u spousty přídavných jmen jejich význam. Je pravda, že autor neuvádí takové množství jiných výrazových prostředků jako například Francisco Matte Bon. Dost často je vidět rozdíl pohledů. Francisco Matte Bon má spíše pohled odborný-praktický a Leonardo Gómez Torrego odborný-teoretický. I v kapitole příslovcí je Leonardo Gómez Torrego velmi přesný a detailně popisuje jednotlivé principy tvoření, užívání, kombinací s jinými příslovci nebo přídavnými jmény atd. Leonardo Gómez Torrego se neshoduje s Francisce Matte Bonem v teorii srovnávání u třetího stupně při gradaci. L. G. Torrego uvádí, že i při použití tohoto superlativu se jedná o srovnávání, je to ovšem srovnávání jiné než ve druhém stupni. Francisco Matte Bon toto popírá a říká, že ve třetím stupni se o srovnávání nejedná. Leonardo Gómez Torrego je jeden z mála autorů, který popisuje jiné tvary a formy příslovce *muy*. Ostatní autoři tento výskyt nepopisují.

Myslím si, že *Neuvo manual de Español Correcto II* je jedna z těch nejlepších gramatik, které jsme si mohli vybrat pro popis superlativů a jiných výrazových prostředků pro vyjádření největší míry vlastností. Je to velmi přehledná gramatika se všemi gramatickými jevy a příklady.

2.4 Nueva gramática de la lengua española

Na Nové španělské gramatice spolupracovalo mnoho nejen španělských lingvistů, ale i celá řada lingvistů z Jižní Ameriky. V Nové španělské gramatice se objevují novotvary a nové definice. Gramatika se snaží na španělský jazyk nahlížet ze dvou hlavních lingvistických pohledů a to jako na jazyk diachronní a synchronní a podle toho ho analyzovat. Tak jako každá gramatika se snaží zcela řádným způsobem shrnout nejen tvoření, ale i používání přídavných jmen a příslovčí ve španělském jazyce. Tento velmi obsáhlý gramatický manual vyšel v roce 2010. Na této gramatice spolupracovalo více než 70 lingvistů z různých zemí. Gramatika tak dostává jedinečnou možnost porovnávat různé definice a různé pohledy na gramatické jevy.

2.4.1 Přídavná jména

Autoři uvádějí, že obecně existují přídavná jména, která se dají intenzifikovat a přídavná jména, která se intenzifikovat nedají. Uvádějí, že přídavná jména, která mohou zvyšovat míru své vlastnosti, se mohou pojit s příslovci, jako jsou *muy*, *poco*, *bastante*, *harto*, *qué* etc., a mohou tak tvořit buď komparaci, nebo superlativ. Uvádí například „*muy interesante*“ [Nueva gramática de la lengua española 2010.: s. 239, kurzíva v originále].

Autoři se také zmiňují, že změnit míru vlastností můžeme i morfologickou změnou a uvádějí příklady: *pequeñito*, *calentito*, *grandecito* etc. Podobně uváděl Leonardo Gómez Torrego. Nebo také můžeme zvyšovat stupeň míry vlastností opakováním slov (přídavných jmen nebo příslovčí) [c.d.: s. 239].

2.4.1.1 Tvoření přídavných jmen

Autoři se u tvoření přídavných jmen věnují jen syntetickému tvoření, tudíž bez pomoci jiných slov. U přídavných jmen autoři popisují tvoření pomocí sufixů a prefixů. Většinu času věnují ne tolik detailnímu tvoření přídavných jmen pomocí různých derivačních změn. Už na první pohled je jasné, že lingvista Leonardo Gómez Torrego věnuje tvoření přídavných jmen daleko více času a dává tomuto tématu větší vážnost.

2.4.1.2 Tvoření superlativů absolutních

Toto téma se zaměřuje na to, jak Nová španělská gramatika nahlíží na tvoření přídavných jmen pomocí přípony *-ísimo,-ísima* a *-érrimo,-érrima*. Absolutní superlativy známe už od Leonarda Gómeze Torrega a předešlých autorů. Autoři uvádí, že sufixy *-ísimo* nebo *-ísima* přináší přídavným jménům nejvyšší stupeň míry vlastností. Tato přípona se může vázat a celou řadu kvalitativních přídavných jmen [c.d.: s. 137]. Tímto způsobem tvořené superlativy absolutní připouští i přídavná jména jako *primero, último, mismo*, některé kvantifikátory jako například *mucho, poco, cuanto, tanto*, i některá příslovce jako například *temprano, tarde, pronto, despacio, deprisa*. Dále u příslovcí autoři uvádějí, že příslovce, která končí na příponu *-mente* netvoří absolutní superlativ přidáním přípony *-ísimo* nebo *-ísima*. Ovšem i zde jsou výjimky, například *brevísimamente, malísimamente* nebo *rarísimamente*. Jak jsme se dozvěděli od Leonarda Gómeze Torrega, že existují některé absolutní superlativy, které se už nepoužívají v moderní španělštině, tak Nová španělská gramatika uvádí také celý výpis absolutních superlativů přídavných jmen, které jsou už zastaralé, nepoužívají se nebo jsou knižní. Velkou výhodou ovšem je, že autoři zde často uvádějí geografický rozdíl u použitelnosti u některých přídavných jmen [c.d.: s. 137].

Jako další možnost tvoření přídavných jmen a jejich absolutních superlativů je přidávání přípony *-císimo* nebo *-císima* a to za přídavná jména končící na *-n, -dor* nebo *-or*. Jako příklady jsou uvedeny *mayorcísimo, trabajadorcísimo*. S tímto pohledem jsme se nesetkali u předešlých autorů.

Další skupinou absolutních superlativů autoři uvádějí výjimky jako *sapientísimo* ze slovního základu *sabio*, *antiquísima* ze slova *antigua*, místo už nedoporučovaného výrazu *antigüísima, frigidísimo* tvořené ze slova *frío* atd. Nepatrnou zmínkou jsou zde i uvedena přídavná jména, která končí na koncovku *-ble (agradable)*. Tato přídavná jména vykazují koncovou změnu na *-bil-* jako například *agradable – agradabilísimo* [c.d.: s. 137n].

Další výjimky jsou slova zakončená na *-uo* nebo *-ío* jako například *sombrío, tardo*. Stejně tak jako to uváděl Leonardo Gómez Torrego. Další přídavná jména, u kterých jen těžko najdeme intenzifikační sufix *-ísimo/a*, a nebo pokud najdeme, tak to ve španělském jazyce nezní přirozeně, jsou přídavná jména, která jsou v negativním

smyslu. Jsou to například přídavná jména *anormal*, *inapropiada*, *inútil*, a jejich pomyslné absolutní superlativy *anormalísimo*, *inapropiadísimo*, *inutilísimo*. Další přídavná jména, která netvoří takto absolutní superlativ jsou adjektiva zakončená na *-nte* nebo *-ble*. Například autoři uvádějí *abarcable*, *lavable*, etc. Neexistuje tedy slovo **lavabilísimo*, ovšem *amabilísimo* už ano a slovo v základním tvaru je *amable* [c.d.: s. 138].

Jedna z posledních skupiny přídavných jmen, která nevytváří tvary s příponou *-ísimo*, *-ísima* jsou přídavná jména relační a to z důvodu, že přídavná jména relační nestupňují svoji míru vlastností. Pokud se ovšem chovají jako přídavná jména kvalitativní, tak už mohou pomocí přípony *-ísimo*, *-ísima*, vytvářet superlativy absolutní. Například „*una costumbre mexicanísima*“ [c.d.: s. 138, kurzíva v originále]. Velmi podobně toto uváděl i Leonardo Gómez Torrego. Rovněž trpné přičestí připouštějí tvoření pomocí přípony *-ísimo*, *-ísima*, pokud se používají jako přídavná jména: *queridísima*, *pesadísimo*, *celebradísimo* [c.d.: s. 138].

Jako zvláštní skupinou utvořených absolutních superlativů, jsou absolutní superlativy utvořené z podstatných jmen. Těchto podstatných jmen je málo a autoři se jimi dopodrobna nevěnují. Jsou to například podstatná jména *campeonísimo*, *generalísimo* a nebo i jiné, které díky tomuto sufixu vytváří až směšné slovní spojení, jako například: *nietísima*, *vecinísimo* [c.d.: s. 138].

Jako poslední skupina přídavných jmen jsou ta, která mají ve své poslední slabice písmeno *-r*. Tato přídavná jména, pokud chtějí vytvořit superlativ absolutní, tak přijímají místo přípony *-ísimo* nebo *-ísima* příponu *-érrimo* nebo *-érrima*. Jako příklady autoři uvádějí *celebérrimo*, *misérrimo*, *libérrima*, *paupérrimo* apod. Autoři neuvádí jako předešlí lingvisté, zda se tyto tvary superlativů používají či nikoliv. Jako zvláštní výjimkou je přídavné jméno *padrísimo*. Toto přídavné jméno, zcela jasně derivované ze slova *padre*, znamená něco zcela mimořádného až podivného v Mexiku a v Jižní Americe [c.d.: s. 138].

2.4.1.3 Nejvyšší stupeň přídavných jmen

Další poměrně důležitou zmínku uvádějí autoři v relativně malém shrnutí těch nejvyšších stupňů přídavných jmen. Jasně zde ukazují tvoření přídavných jmen, které rozdělují do tří skupin. V první řadě uvádějí, že většina přídavných jmen kvalitativních mohou být dále stupňována a mohou dosahovat až nejvyššího stupně při vyjadřování vlastností. Krom superlativů relativních, tedy třetího stupně přídavných jmen [c.d.: 872-875], autoři vypisují i výčet nejen sufixů, které máme podrobně vypsány výše, ale i prefixů jako jsou například: *re-*, *requete-*, *super-*, *hiper-*, *mega-*, *nebo ultra-*. Pokud přídavná jména tvoří absolutní superlativ pomocí těchto předpon, říká se jim „ELATIVOS MORFOLÓGICOS“ [c.d.: s. 240, velká písmena v originále]. Druhé skupině přídavných jmen, které k vytvoření absolutního superlativu nepotřebují ani sufix ani prefix, se říká „ELATIVOS LÉXICOS“ [c.d.: s. 240, velká písmena v originále]. Těchto přídavných jmen není mnoho a autoři uvádějí tento výčet: „*brutal, delicioso, enorme, espantoso, excelente, extraordinario etc.*“ [c.d.: s. 240-241, kurzíva v originále].

Další podskupinou jsou tzv. „adjetivos RESTRINGIDOS LÉXICAMENTE“ [c.d.: s. 241, velká písmena v originále]. Tato přídavná jména se mohou spojovat s jinými a vznikají spojení s nejvyšším stupněm míry vlastností. Patří sem například: „*calor sofocante, condiciones leoninas, craso error, cuestión capital, deseo ferviente, diferencia abismal, error garrafal, fe ciega, frío polar, hambre canina, ignorancia supina, miedo cerval, momento crucial, negativa rotunda, odio visceral, pingües beneficios, precio astronómico.*“ [c.d.: s. 241, kurzíva v originále].

Autoři uvádějí, že obecně přídavná jména v superlativu absolutním, netvoří spolu s příslovci v určitém vyšším stupni vhodnou kombinaci. Pokud spojíme superlativ absolutní a příslovce s vyšší mírou vlastnosti, vytvoří spolu buď tvar, který si bude logicky protirečit, nebo vytvoří tvar, jehož vyjádření vlastnosti bude nadbytečné. Už samotné příslovce bude dostatečně vyjadřovat míru vlastnosti, tak jak jsme chtěli vyjádřit. Bylo by zcela zbytečné k němu přidávat přídavné jméno, navíc v superlativu absolutním. Autoři tento problém demonstrují na příkladu *poco excelente, muy excelente*. Nicméně dále uvádějí, že přídavná jména v nejvyšším stupni projevují značnou tendenci zmenšit svojí sílu, aby byla schopná vyjádřit míru vlastností i v jiných

stupních a tím se mohou zcela bez problému spojovat s komparativními příslovci. Jako například: „*tan colosal como...*“, „*menos delicioso que...*“, nebo dokonce u konstrukcí se superlativy jako „*el más terrible pronóstico, el más abominable ogro, el más mínimo esfuerzo.*“ [c.d.: s. 241, kurzíva v originále].

Nicméně mezi mnoho přídavných jmen, která odmítají příslovce jako například *muy, poco, bastante*, jsou schopny přijmout zvolací příslovce *qué*.

„*Qué maravillosa* ocupación enter en un café y pedir azúcar, otra vez azúcar.“ [c.d.: s. 241, podtržení v originále].

Fráze *Qué maravillosa* je naprosto přirozená pro většinu španělsky mluvících obyvatel, nicméně už by neřekli *muy maravilloso*. Autoři moc tento problém neanalyzují. Leonardo Gómez Torrego ale spojení *muy maravilloso* připouští, v tomto detailu se gramatiky neshodují.

2.4.2 Příslovce

Autoři udávají nejdříve definici příslovcí a jejich dělení, které rozdělují do 7 skupin. Každou skupinu velmi podrobně charakterizují a navíc uvádějí prakticky použitelné příklady u každé skupiny příslovcí. Stejně jako všichni výše zmínění autoři, se shodují, že tvořená příslovce pomocí přípony *-mente* se tvoří od přídavného jména v ženském rodě. Ovšem autoři zde jdou daleko více do hloubky problému. Vysvětlují, proč se přípona *-mente* přidává za přídavná jména v ženském rodě. Vysvětlují také výslovnost nově vzniklých tvar a kde se udrží přízvuk ve slově. A také demonstrují na příkladu „*muy lentamente*“ význam, který není „*muy de manera lenta*“, ale „*de manera muy lenta*“ [c.d.: s. 149, kurzíva v originále]. Autoři dále uvádějí různé příklady a zmiňují celou řadu přídavných jmen, které nepřipouští tvoření příslovcí pomocí přípony *-mente*. Například uvádějí, že přídavná jména barev nepřipouští toto tvoření nebo přídavná jména, která vyjadřují velikost jako například: *largo, enorme*. U nich lze takto vytvořit příslovce, jen pokud se jedná o básnické figury. Autoři také uvádějí, že mnoho přídavných jmen, která se pojí se slovesem *estar* nebo vyjadřují vnitřní vlastnosti nebo charakteristiky, tak netvoří příslovce připojením sufixu *-mente*. Autoři také uvádějí příklady jako *borracho, enfermo* apod. Podrobněji, než Leonardo Gómez Torrego,

specifikují jiné příklady přídavných jmen, která netvoří příslovce pomocí přípony *-mente*.

Autoři, kromě použití intenzifikátorů *tan* a *tanto*, uvádějí intenzifikační příslovce, které zvyšují míru vlastností daného přídavného jména se kterým se pojí. Shodují se tímto se všemi autory, které jsme analyzovali. Jako příklady uvádějí: *-,demasiado, mucho, muy, harto, más, menos, nada, poco, un poco, suficiente, tan(to), bien, regular, sobremanera, considerablemente, extraordinariamente, extremadamente, increíblemente, francamente, notablemente, sumamente etc.*“ [c.d.: s. 579-580, kurzíva v originále].

Všechna tato příslovce mění míru intenzity, kterou působí na vlastnost daných přídavných jmen, se kterými se spojují. Mnoho těchto příslovcí není možné spojovat s přídavnými jmény nebo s jinými příslovci, které také vyjadřují větší nebo největší míru vlastností. Ovšem i zde existují výjimky. Autoři uvádějí například: *„me las vi francamente muy mal* (Boadella, Memorias)“ [c.d.: s. 580, kurzíva, podtržení v originále].

Jako poslední je uváděna zmínka o slovních obratech s příslovci, které také zvyšují míru intenzity. Jako příklady uvádějí: *„a espuertas, a manta, a mares, a más no poder, a todo pulmón, al máximo, de caerse muerto, de chuparse los dedos, de ensueño, de locura, de maravilla, de película, de quitar el hipo, de rechupete, de todas todas, de todo punto, de verdad etc.*“ [c.d.: s. 580, kurzíva v originále]. Četnost výskytu těchto výrazů se pokusíme analyzovat v praktické části naší bakalářské práce.

Nová španělská gramatika se v kapitole kvantifikátorů věnuje přídavným jménům, příslovcím nebo jiným slovním spojením, která zvyšují pozitivním nebo negativním způsobem míru vlastností. Rozdělují je do několika skupin a ty následně charakterizují. Nová španělská gramatika demonstruje dále i použití důležitých příslovcí *muy, tan, demasiado, bastante, harto* etc., ovšem my se touto kapitolou nebudeme blíže zabývat, protože autoři tuto kapitolu popisují stejně jako ostatní lingvisté, které jsme výše popsali.

2.4.3 Závěr

Nueva gramática de la lengua española je nová, velmi obsáhlá gramatika španělského jazyka dostupná na trhu. Pokud bychom ji porovnali s jiným autory, které jsme výše popisovali, tak Nová španělská gramatika nabízí ucelený pohled na španělskou gramatiku. Španělský jazykem se zabývá podrobně, uvádí mnoho příkladů a díky tomu, že se na této gramatice podílelo mnoho autorů z celého španělsky mluvícího svět, řada teorií a pohledů je obohacena i o geografické rozdíly. Nejbliže, z našich výše analyzovaných gramatik, byla k Nové španělské gramatice gramatika Leonarda Gómeze Torrega. Tyto dvě gramatiky se shodují ve většině definic a dávají důraz i na podobné výjimky. Demonstrují stejné nebo podobné myšlenky. Ale i tak najdeme některé rozdíly, například už výše řečený problém pohledu na vazbu „*muy maravilloso*“ nebo autoři nepopisují blíže sporné užití superlativu absolutního tvořené pomocí přípony *-érrimo/a*. Autoři ukazují mnoho příkladů, my jsme ovšem vybrali jen některé. Leonardo Gómez Torrego a jeho gramatika nám přišla daleko přístupnější pro studijní účely. Naopak pro akademické a odborné studování španělského jazyka nám připadá účelnější Nová španělská gramatika.

2.5 Shrnutí

Závěrem teoretické části této bakalářské práce bychom rádi komplexně shrnuli v čem se autoři liší a v čem shodují v následujících tabulkách.

		Francisco Matte Bon	Emilio Alarcos Llorach	Leonardo Gómez Torrego	Nová španělská gramatika
superlativ relativní		ano; uvedl příklady, tvoření	ano; obecně	ano; uvedl použití, rozdíly	ano
superlativ absolutní (teorie)		ano; autor uvádí neslouží k porovnávání	ano	ano	ano
-ísimo/a	-použitelnost	ano	ne	ano	ano
	-zastaralé výrazy	ano	ne	ano; uvedl mnoho příkladů	ano; uvádí mnoho detailně popsaných příkladů
	-výjimky	ano; uvedl pouze nepravidelné tvary + příklady	ano	ano; uvedl mnoho příkladů včetně mnoho výjimek	ano
	-tvoření	ano; pouze základ	ano	ano	ano; uvádí příklady
-érrimo/a	-použitelnost	ne	ano; spíše uvedl nepoužitelnost	ano	ano
	-zastaralé výrazy	ne	ne	ano	ne
	-výjimky	ne	ne	ano	ne
	-tvoření	ne	ano	ano	ano; uvádí příklady
prefixy		ne	ne	ano	ano
sufixy		ano	ano	ano	ano

Tabulka č.1 – shrnutí rozdílů mezi lingvisty

		Francisco Matte Bon	Emilio Alarcos Llorach	Leonardo Gómez Torrego	Nová španělská gramatika
přídavná jména	obecně - pozice,vlastnosti, množné číslo	ano; velmi málo	ano; velmi obecně	ano; velmi důkladně	ano
	přídavná jména relační	ne	ne	ano; uvádí výjimky	ano; uvádí výjimky
	přídavná jména kvalitativní	ano	ano	ano	ano
	óptimo, pésimo, maximo, mínimo	ano; pouze dva z nich	ano; zmiňuje výjimky	ano	ano; zmiňuje jen zběžně
příslovce	obecně - pozice,vlastnosti, množné číslo	ano; uvedl obecně + dělení příslovcí	ano	ano; velmi detailně popisuje	ano; podrobně
	muy	ano; porovnal s sufixem - ísimo/a	ano; neuvádí příklady	ano; porovnává s příponou - ísimo/a, uvádí porovnání	ano
	tan/tanto	ano; porovnává s příslovcem muy, vysvětluje použití	ano	ano	ano+ uvádí příklady

Tabulka č.2 – shrnutí rozdílů mezi lingvisty

		Francisco Matte Bon	Emilio Alarcos Llorach	Leonardo Gómez Torrego	Nová španělská gramatika
	přípony -mente	ano; uvádí příklady	ano; uvedl přízvuk, ženský rod, další výjimky	ano	ano; podrobně+ příklady
	jiné operátory	ano; komplexně vyjadřuje v tabulce, uvedl příklady, popsal tvoření, použití, výjimky, kombinace	ne	ano	ano
Jiné výrazové prostředky pro vyjádření největší míry vlastnosti		ano	ne	ne	ano; podrobně

Tabulka č.3 – shrnutí rozdílů mezi lingvisty

3 Praktická část

Cílem této bakalářské práce je prakticky dokázat na vybraném korpusu textů pravdivosti tvrzení jednotlivých autorů a demonstrovat četnost výskytu výrazových prostředků pro vyjádření superlativů v jazyce mladých. Ve vyhledávání, které jsme provedli, se zaměříme na reflexi užívání superlativů nebo jiných výrazových prostředků pro vyjádření největší míry vlastností. Zaměříme se i v rámci srovnání na četnost výskytů superlativů adjektiv se superlativy adverbii. Zaměříme se na četnost výskytu superlativů absolutních a relativních. Také na vyjádření superlativů pomocí různých operátorů, které popisoval Francisco Matte Bon ve své gramatice. A především se pokusíme odpovědět na nejasnosti a rozdílné teorie mezi lingvisty, které jsme popsali v teoretické části. Zda se více vyskytují superlativy tvořené pomocí příslovce *muy* nebo pomocí přípony *-ísimo/a*. Zda jsou formy superlativů *bonísimo*, *fortísimo*, *novísimo* považovány za archaické, jak tvrdí F. Matte Bon a nepoužívají se. Zda jsou sufixy *-érrimo/a* knižní a nepoužívají se, tak jako tvrdí lingvista Emilio Alarcos Llorach. Zaměříme se také na četnost výskytu jiných přípon u přídavných jmen než jsou přípony *-ísimo/a* nebo *-érrimo/a*, tak jak uvádí Leonardo Gómez Torrego. Tento autor také uvedl celou řadu výjimek u přídavných jmen a u jejich sufixů nebo prefixů. Leonardo Gómez Torrego tím vytvořil spoustu pomyslných otázek o použitelnosti některých tvarů a my bychom se rádi v naší praktické části zaměřili i na toto použití. I Nová španělská gramatika definuje některá použití výrazových prostředků nejasně, a proto bychom se rádi pokusili opět prokázat použití těchto nejasných výrazových prostředků. Výsledky četnosti také zprůměrujeme a dosáhneme tak průměrných hodnot výskytů superlativů v časopisech pro mladé.

3.1 Analýza časopisů

3.1.1 Obecná charakteristika časopisů

Jako korpus textů jsme vybrali moderní časopisy pro mladé. Moderních časopisů pro mladé je celá řada jako například Ragazza, Loka, You, Nuevo Vale, Cuore, star2, In Touch, Super Pop, Bravo. My jsme ovšem vybrali jen ty časopisy, kde jsme předpokládali, že budou zaměřené pro mládež. Analyzovali jsme tedy ze dvou druhů časopisů: Nuevo Vale a Bravo. Tyto časopisy jsou ty nejhodnější pro naši analýzu. Bravo je zaměřené na cílovou skupinu lidí ve věkovém intervalu od 12 let do 18 let, což bychom mohli charakterizovat jako období mezi pubertou a ranou dospělostí a tudíž odpovídá vybrané skupině pro naši analýzu. A časopis Nuevo Vale je zaměřen na věkovou skupinu od 19 let do 24 let. Také odpovídá pro naši vybranou skupinu. Tím pokryjeme celý věkový rámeček a naše výsledky budou přesnější.

Pokud bychom charakterizovali jednotlivé časopisy, tak zjistíme, že se od sebe neliší způsobem použití jazyka, způsobem výkladu, grafickým stylem ani obsahem. Časopisy jsou velmi podobné. Časopis Bravo má periodicitu každých 14 dní. Časopis Nuevo Vale vychází každý týden. Cena obou časopisů nepřesahuje 2 eura. Počtem stránek jsou na tom oba časopisy také stejně. Oba časopisy mají 60 stránek. I materiál, ze kterého jsou časopisy vyrobeny, je stejný. Co se týče úvodní strany, tak i zde se časopisy příliš neliší. U obou je vždy úvodní postava, která je detailně popisována uvnitř čísla, z nějakého zajímavého pohledu a zbytek prostoru na úvodní straně zaujímají úvodní nadpisy důležitých článků. Dost často bývá k časopisům dodáván speciální dárek zdarma, aby se zvýšila poptávka po koupi.

Na první pohled je tedy jasné, že zde velmi důležitou roli u těchto časopisů hraje marketing a reklama. Oba časopisy jsou plné obrázků nebo fotografií, které odkazují na nákup spotřebního zboží. Obsah časopisů obsahuje minimum textů a pozornost zaujímají právě fotografie nebo jiné grafické vyjádření.

Obsahu těchto časopisů je také řešen velmi podobně. Jedná se o publicistický styl, kde najdeme celou řadu útvarů, které patří do tohoto stylu.

Než se podíváme detailně na jednotlivé časopisy a výrazové prostředky pro vyjádření veliké až největší míry vlastností, rádi bychom se blíže podívali na obsah,

abychom viděli, čím se mládež v časopisech zabývá dnes. Námi zvolené časopisy obsahují novinky ze světa filmů, hudby, kin, celebrit (zaměřeno převážně na vztahy, problémy, tajnosti a odhalení), novinky a nabídky ze světa moderních trendů spotřebního zboží a módních trendů. Dále se tyto časopisy také zabývají články s příběhy různých lidí převážně s tematikou sexu, lásky nebo vášně, erotiky, nových skandálních odhalení apod. Nalezneme zde i různé dvoustránkové speciály, kde najdeme otázky a odpovědi celebrit, horoskopy, rubriky rad a tipů, miniaktuality, dotazníky, hodnocení, křížovky, trendy v psaní sms, vtipy, testy na odhalení povahy, parfémů, pravé lásky, žárlivosti apod. A téměř v každém čísle také nalezneme jako dárek například plakát celebrity, kalendář s celebritou nebo puzzle.

3.1.2 Nuevo Vale

Zaměříme se nyní blíže na detailní popis výrazových prostředků pro vyjádření superlativů v časopise *Nuevo Vale*. V časopise *Nuevo Vale* (č. 1638) se dohromady vyskytlo 363 výrazových prostředků, které vyjadřovali největší míru vlastností. Nejvíce vyjádření největší vlastnosti bylo s výrazem *muy*. Těchto vyjádření bylo až 136. Nejvíce se příslovce *muy* vyskytovalo s přídavnými jmény *bueno*, *guapo*, *romántico*, *sexy*, *de moda*. Naopak nejméně nebo jen jednou s přídavnými jmény *ávido*, *holgado*, *reseo*. Nejvíce výrazových prostředků pro vyjádření superlativů s příslovcem *muy* bylo u popisu spotřebních věcí, zde bylo použito na třech stránkách více než 17 příslovcí *muy*. Za spotřebním zbožím, podle četnosti výrazů s příslovcem *muy*, následují horoskopy, zde byl výraz *muy* použit na čtyřech stránkách dvanáctkrát. Nejméně pak u delších článků s příběhem. Jako druhý se nejvíce vyskytoval superlativ relativní. Byl tvořen přesně tak, jak jsme popisovali v teoretické části. Vyskytl se až 87 krát. Nejčastěji se vyskytovaly výrazy *el/la/lo mejor*, *el/la/lo peor*. Relativní superlativy se vyskytovaly průběžně a jejich výskyt se v žádné rubrice extrémně nenahromadil. Třetí největší četnost měly přípony superlativu absolutního *-ísimo/-ísima*. V časopise *Nuevo Vale* (č. 1638) se vyskytly 24 krát. Nejvíce se slovy *guapo*, tedy výraz *guapísimo/a* nebo *s mucho*, tedy *muchísimo*. Objevily se i výrazy *divertidísimo*, *monísimo*, *buenísimo*, *intimísimo*, *mismísima*, *intensísimo*, *predispuestísimo* a *gravísimo*. Největší četnost těchto superlativů byla u horoskopů. Naopak nejmenší byla u popisu spotřebního zboží a módních trendů. Po sufixech *-ísimo/-ísima* následuje podle četnosti výskytu *tan/tanto*. S těmito výrazovými prostředky se pojila celá řada různých přídavných jmen. Nejčastěji

se vyskytoval výraz *tan bueno*. Dohromady bylo výrazových prostředků s *tan* 19. Dalších výrazových prostředků pro vyjádření superlativů bylo mnoho, ovšem jejich četnost se pohybovala jen v řádu jednotek. Velmi používané výrazy byly ještě *al máximo*, *superior*. Oba dva výrazy se v časopise vyskytly čtrnáctkrát. Dále výraz *súper/super* se vyskytl jedenáctkrát. Výraz *genial* osmkrát. Příslovce *extremamente* šestkrát. Přídavné jméno *inolvidable* se vyskytlo pětkrát. Čtyřikrát se vyskytly výrazy *demasiado*, *totalmente*, *nada*. A dále se vyskytly po jednom nebo po dvou výrazy *extramadamente*, *completamente*, *inmensamente*, *extrema*, *extra*, *único*, *terrible*, *óptimo*, *inmejorable*, *auténtica*, *enorme*. Mezi výjimky by patřily výrazy *chic*, *a tope*, *una bomba*, *a 1.000*. Všechny tyto výrazy jasně ukazovaly na velmi velikou míru vlastností.

V kontextu tyto věty byly: -„Es un chico seguro, directo y sabe lo que hace. Y eso me pone a 1.000.“ [Nuevo Vale č.1638: strana 12, článek Mis sueños prohibidos].

-“Quieres estar radiante estas navidades? Atenta a la selección de vestido más *chic*,...” [Nuevo Vale č.1638: strana 20-21, článek Vístete para triunfar, kurzíva v originále].

-“Al parecer, según Bae, «era una bomba sexual» y todo un seductor. [Nuevo Vale č.1638: strana 33, článek Irene y el sexo – capítulo 10].

-“¡Tus biorritmos están a tope!” [Nuevo Vale č.1638: strana 50, článek Horóscopo].

Druhý časopis *Nuevo Vale* (č. 1639), který budeme analyzovat, vyšel 1. ledna roku 2011. V tomto časopise bylo nejvíce výrazových prostředků také s příslovcem *muy*. Z celkového počtu 271 výrazových prostředků pro vyjádření té největší míry vlastností bylo 82 výrazů s příslovcem *muy*. Nejvíce se příslovce *muy* pojilo s výrazy *atractivo*, *sexy*, *original*, *comentado* a *bien* a na druhé straně se výjimečně pojilo s přídavnými jmény, jako jsou *novedoso*, *rápido* etc. Nejvícekrát bylo použito zvětšení míry vlastností pomocí příslovce *muy* u popisu módních trendů a spotřebního zboží, stejně tak, jako tomu bylo u čísla 1638 časopisu *Nuevo Vale*. Naopak nejméně četností bylo v rubrice celebrity. Druhý nejvíce používaný výrazový prostředek byl superlativ relativní a nejčastěji i zde bylo použito *el/la/lo mejor* a *el/la/lo peor*. Zajímavé je, že často se zde objevil jev, kdy došlo k nahrazení slova *más* za znaménko plus. Jako příklad uvedeme:

-„Lo + cañero de la decádada“ [Nuevo Vale č.1639: strana 16].

Jako další výrazové prostředky, které zde byly použity, jsou výrazy s *tan* nebo *tanto*. Celkem jich bylo v tomto čísle 26. Nejvíce se vyskytovalo *tanto tiempo*, *tanto dinero*, *tan guapa*, *tan sexy*. Přípony *-ísimo/ -ísima* jsou počtem 15 výrazů v tomto čísle na čtvrtém místě v hojnosti používání pro vyjádření největší míry vlastností. V tomto čísle se objevily tvary *guapísimo*, *divinísima*, *muchísimo*, *carísimo*, *poquísimo*, *buenísimo*, *emocionadísima a malísima*. Některé výrazy se samozřejmě objevily v textu vícekrát.

Další výrazové prostředky, které se zde vyskytly, už nemají tak velký počet četností jako výše zmíněné, nicméně považujeme za vhodné je uvést. Příslovce *bastante* bylo v časopise použito 13 krát. Po něm v četnosti následuje výraz *súper/super*. Ten byl použit v textu 10 krát. Dále byla osmkrát v textu použita zvolací výpověď pro vyjádření největší míry vlastností. Jako příklady bychom rádi uvedly:

-„¡Qué bonito!“

-„¡Qué fuerte!“ [Nuevo Vale č.1639: strana 42, článek: Tienes un sms - capítulo 69].

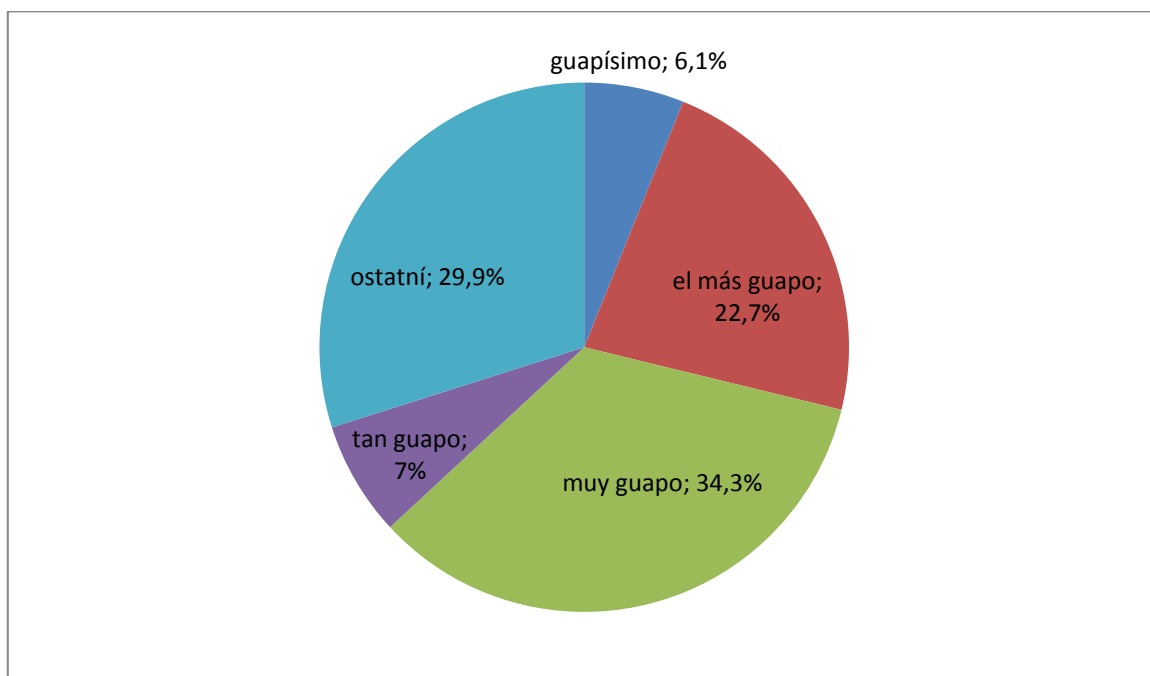
Dále se v tomto časopise sedmkrát vyskytl výraz *inolvidable*, čtyřikrát výrazy *ideal*, *demasiado*, *realmente*, *al máximo* a také vazba *más que nunca*. Zde bychom také rádi uvedly příklad pro lepší pochopení.

-„Si quieres despedir el año más bella que nunca y recibir al 2011...“ [Nuevo Vale č.1639: strana 23, článek: Maquillaje].

Dále byly v tomto časopise použity výrazy *totalmente*, *un montón*, *extra*. Všechny tyto výrazy byly použity třikrát. Dvakrát byl použit výraz *increíble*, *único*, *precioso*, *mínimo*, *a tope*, *una bomba*, *verdaderamente*. A pouze jednou se vyskytly výrazy *especialmente*, *100%*, *total*, *inmejorable* a *enorme*. Jednou se také vyskytlo zdvojení adjektiv, kdy za sebou byla dvě stejná přídavná jména a tím byla daná míra vlastnosti zvětšena. Například:

-„Además, hacía mucho, mucho frío.“ [Nuevo Vale č.1639: strana 6, článek: 3 metros sobre el cielo].

Pro naše účely sloučíme dvě množiny různých četností výrazových prostředků pro vyjádření veliké až největší míry vlastností u časopisů *Nuevo Vale* a nově vzniklou množinu vydělíme dvěma. Tak dosáhne průměrů jednotlivých četností u jednotlivých vazeb nebo výrazů. Vyhneme se tak extrémům u četností, které mohou vzniknout specializací jednotlivých článků. Průměrně je tedy u časopisů *Nuevo Vale* použito v každém čísle 317 výrazových prostředků pro vyjádření superlativů. Nejvíce je zvyšován stupeň míry vlastností s příslovcem *muy*. Jeho četnost je až 109. Tedy procentuálně zaujímá 34,4 % ze všech výrazových prostředků. 72 krát je použit superlativ relativní s procentuálním vyjádřením 22,7%. A třetí nepoužívanější jsou výrazy *tan/tanto*, které mají o tři jednotky více než superlativy absolutní tvořeny příponami *-ísimo/-ísima*. *Tanto* a *tan* byly použity 22,5 krát a s procentuálním vyjádřením 7% a superlativy absolutní tvořeny pomocí sufixů *-ísimo/a* mají procentuální četnost 6,1 % s průměrným počtem 19,5 jednotek na časopis *Nuevo Vale*.

Grafu č.1 - procentuální vyjádření výrazů v časopisech *Neuvo Vale* s příklady.

3.1.3 Časopis Bravo

Jako další časopisy, které bychom rádi analyzovali, jsou časopisy *Bravo*. Tyto časopisy patří do nižšího věkového rozmezí, než je u časopisů *Nuevo Vale*. Obecně mají daleko méně textu, i když počet stran zůstává stejný jako u časopisů *Nuevo Vale*. Texty jsou více zaměřeny na hudbu, kino, filmové hvězdy, módu a naopak na druhé straně jsou méně zaměřeny na erotiku. Nejsou zde téměř žádné články se sexuální tematikou. Daleko více je v časopisech *Bravo* obrázků, fotek, vystřihovánek apod.

V časopise *Bravo* číslo 392 jsme zjistili, že na 62 stránkách se dohromady vyskytlo 211 výrazových prostředků pro vyjádření té největší míry vlastností. Ovšem na těchto 62 stránkách bylo pouze 9 stránek, kde se vyskytoval text na více než 60-70% stránky. S porovnáním s *Nuevo Vale* to je téměř 4 krát méně. *Nuevo Vale* má na 62 stránkách víc jak 33 stránek, na kterých převažuje text. Pokud vydělíme počet superlativů nebo jiných výrazových prostředků pro vyjádření superlativů počtem stránek, na kterých převažuje text, zjistíme tak, že průměrně je na 1 straně v časopise *Nuevo Vale* 9,32 výrazů, které zvyšují míru vlastností na nejvyšší úroveň a u časopisu *Bravo* je to 23,4 výrazů na jednu stránku, kde převažuje text. Vidíme markantní rozdíl a to o 14,08 výrazů na jednu stránku.

V časopise *Bravo* (č. 392) se z 212 výrazových prostředků pro vyjádření největší míry vlastností nejvíce vyskytl superlativ relativní, který jen o jeden výraz překonal vyjádření s příslovcem *mu*. Superlativ relativní se vyskytl 45 krát. Nejvíce se tyto superlativy vyskytly v rubrice celebrity a novinky ze světa módy. Nejméně pak naopak u horoskopů, kde se nejvíce objevily výrazy s příslovcem *mu*. U superlativů relativních se nejvíce objevily výrazy *el/la más cool* a také jako v časopise *Nuevo Vale*, i zde se často vyskytovaly výrazy *el/la/lo mejor* a *el/la/lo peor*. Výraz *cool* pochází z anglického jazyka. Tyto výpůjčky z jiných jazyků, nejvíce z anglického jazyka, jsou v těchto časopisech velmi frekventované. S příslovcem *mu* se nejvíce pojilo slovo *cerca*. Na příkladu bychom rádi ukázali zajímavou formu příslovce *mu*, která byla použita v tomto časopise.

–„Eso sí, al final todo resulta siempre muuuuuyyyy divertido.“ [Bravo č.392: strana 13, článek: Sus diestas más locas].

Čtvrtý nejpoužívanější výrazový prostředek pro vyjádření největší míry vlastností je zvolací výpověď. Zvolací výpovědi se nejvíce věnoval autor Francisco Matte Bon. Tvoření jsme popisovali v teoretické části. Zvolací výpovědi se v tomto časopise objevily 25 krát, nejvíce ve vazbě:

-„¡Qué bonito!“ [Bravo č.392: strana 8, rubrika: noticias].

-„¡Qué fuerte!“ [Bravo č.392: strana 60, článek: Su álbum de peque].

-„¡Qué guay!“ [Bravo č.392: strana 41, článek: El tarot del nuevo año].

Výrazy *tan* a *tanto* byly v textu použity 17 krát a nejčastěji za ním následovalo přídavné jméno *enamorada/o*.

Výraz *super/súper*, který silně intenzifikuje přídavná jména nebo příslovce se v časopise *Bravo* č. 392 objevil 13 krát. Dokonce vícekrát než je tomu u superlativu absolutního tvořen pomocí přípony *-ísimo/a*. V textu se objevovaly výrazy jako například: ¡*Supernerviosas!*, *superperdida*, *superaburrida*, *supercariñoso*, *superunido*, *superdulce*, *superroja* a *superguapo*.

Superlativů absolutních s příponami *-ísimo/a* bylo v textu 13. Výraz *guapísimo* byl nejčastější, dále se objevily tvary *segurísimo*, *entregadísimo*, *larguísima*, *malísimo*, *monísimo* a *muchísimo*.

Dále se v tomto časopise objevila různá vyjádření pro zvětšení míry vlastností. Například: *genial* (9 krát), *un montón* (9 krát), zajímavý je výraz *guay*, který se v textu objevil 5 krát a v časopisech *Nuevo Vale* nebyl tento výraz použit ani jednou. Dle Královského akademického slovníku [[2]; <http://buscon.rae.es/draeI/>], výraz *guay* znamená buď *muy bien*, nebo *muy bueno*. Uvádí, že se jedná o hovorový výraz. Nejvíce se tento výraz objevil u popisu příběhů v rubrice problémy a rady na straně 42-43.

Dále se objevily výrazy *inolvidable* (3 krát), *un millón* (3 krát), *único*, *extra*, *fatal*, *a tope*, *totalmente*, *locamente* (2 krát). Výrazy *realmente*, *nada*, *100%*, *un huevo*, *mogollón*, *precioso*, *la mar de*, *increíble*, *total* a *ideal* byly použity jen jednou v textu. Dále bylo v textu jednou použito zdvojení přídavných jmen pro zvětšení míry vlastností a jednou také byl vypůjčen výraz z anglického jazyka. Uvádíme zajímavý příklad

s výrazem *un huevo*. Výraz *un huevo* nedefinuje Královský akademický slovník [[3]; <http://buscon.rae.es/draeI/>]. Ani autoři tento výraz nedefinovali.

-,...y con cariño que vale un huevo,..." [Bravo č.392: strana 46, rubrika: chicos].

Ve druhém časopise *Bravo*, který byl vydán pod číslem 400, jsme také provedli analýzu výrazových prostředků pro vyjádření největší míry vlastností. Celkem jsme v tomto časopise našli 249 výrazových prostředků. Stejně jako v minulém čísle časopisu *Bravo* i zde se jako nejčtenější výraz objevil superlativ relativní. Vyskytl se v textu dokonce vícekrát než v minulém čísle. Z všech 56 výrazů, se nejvíce objevila spojení *el/la/lo mejor* a *el/la chico/chica más cool*. Opět mezi zajímavé jevy patří jeden superlativ relativní vyjádření zvláštní formou:

-,...K snrisa + bnita!!!"[Bravo č. 400: strana 26, rubrika: Tierra Trágame].

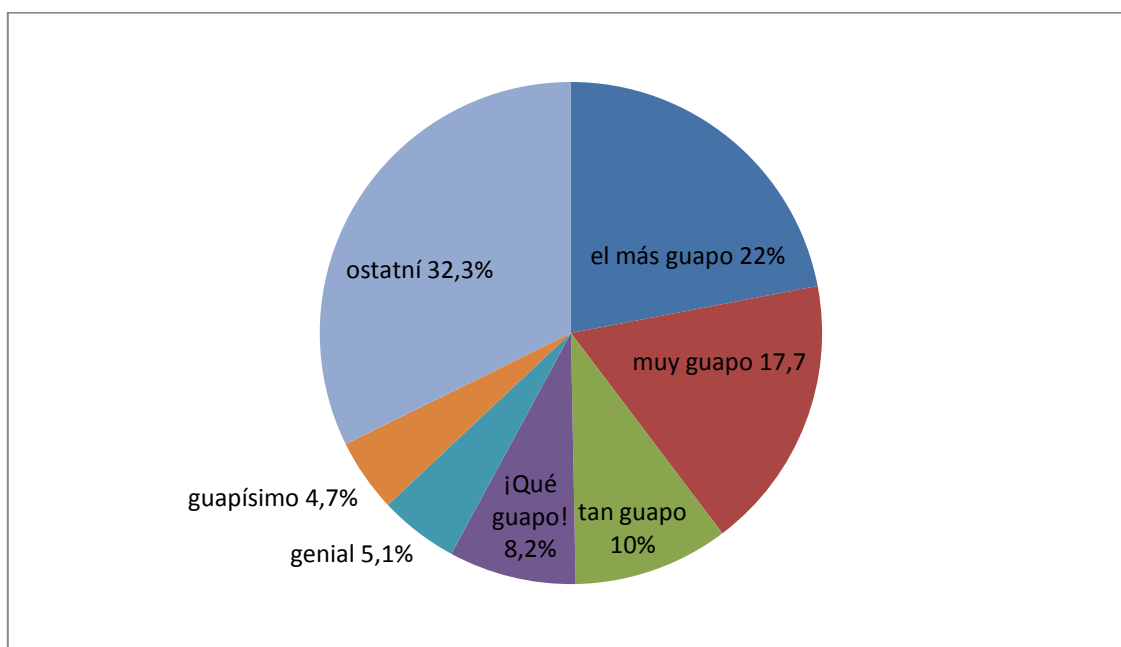
Druhý výrazový prostředek nejvíce používaný bylo příslovce *muy*. Za příslovcem *muy* následují intenzifikátory *súper/super*. Ty byly v textu použity 29 krát, tedy dokonce vícekrát než přídavná nebo podstatná jména s výrazem *tan/tanto*, což u minulého čísla takto nebylo. V textu se vyskytovaly výrazy jako například: *superdiscreta*, *superemocionado*, *súper maxibolso*, *superestrella*, *superpoderes*, *superamiga* atd. Po intenzifikátoru *super/súper* následuje intenzifikátor *tan/tanto* s četností 28 výrazů v časopise *Bravo* číslo 400.

Překvapila nás četnost superlativu absolutního tvořeného pomocí přípony *-ísimo/-ísima*. Dostal se až za přídavné jméno *genial* a za vyjadřování superlativů pomocí zvolací výpovědi. Výrazů *genial* se v textu objevilo 14. A zvolacích výpovědí bylo v textu použito 12. Žádné zvláštní výjimky jsme nenalezli. Superlativů absolutních s příponami *-ísimo/-ísima* bylo v textu tedy jen 10. Nejčastěji se objevovaly standardně tyto výrazy: *guapísimo*, *muchísimo*, ale také se objevily i výrazy jako *graciosísimo*, *monísimo*, *emocionadísimo* etc.

Jako další následuje výraz *mogollón*, který se vyskytl v textu 8 krát. Hned po něm jsou výpůjčky z anglického jazyka. Nejčastěji se objevily spojení *best friend*. Výpůjčky z anglického jazyka se v textu objevily 6 krát, stejně jako výraz *un montón*. Pětkrát se v textu vyskytl výraz *increíble*, a číselné vyjádření maximálních vlastností *100%*. Tříkrát se v textu vyskytl výraz *fatal* a výraz *nada*. Dvakrát příslovce *realmente*,

bastante, demasiado, výraz *a tope, horrible* a *precioso*. A pouze jednou se v textu vyskytly následující výrazy nebo spojení: *enorme, ideal, al máximo, terrible, extra, total, impresionante, más que nunca, fenomenal, una bomba, guay* a *totalmente*. Žádné výjimky, které by byly třeba citovat, se v tomto čísle časopisu *Bravo* neobjevily.

Opět pro lepší orientaci v používání výrazových prostředků pro vyjádření superlativ v časopise *Bravo* zprůměrujeme naše analýzy. Průměrně tedy v časopise *Bravo* je použito zaokrouhleno 231 výrazových prostředků pro vyjádření superlativů. Což je o 86 výrazů méně, než je tomu u časopisu *Nuevo Vale*. Ovšem je třeba vzít v úvahu počet stránek, kde převažuje text, jak jsme zmínili v úvodu tohoto oddílu. V časopise *Bravo* nejvíce převažuje superlativ relativní a to s počtem 51 výrazů. Procentuálně tak zabírá podíl 22 procent. Pokud toto číslo porovnáme s časopisem *Nuevo Vale*, zjistíme, že je zde poměrně podstatný rozdíl. Druhé nejpoužívanější je příslovce *muy* s četností výskytu 41 výrazů (17,7%). Třetí je intenzifikátor *tan/tanto*, který se průměrně vyskytl 23 krát (skoro 10%). Poté se 19 krát vyskytují zvolací výpovědi (8,2%), 12 krát přídavné jméno *genial* (5,1%) a jedenáctkrát superlativ absolutní tvořen pomocí přípony *-ísimo/-ísima* (4,7%).

Grafu č. 2 - procentuální vyjádření výrazů v časopise *Bravo* s příklady.

3.2 Shrnutí

V teoretické části jsme se zabývali analýzou časopisů pro mladé, které jsme si rozdělili podle pomyslné věkové hranice. Tedy na časopisy pro mladší mládež a pro starší mládež. Ve všech časopisech, které jsme analyzovali, došlo k velmi hojnému výskytu výrazových prostředků pro vyjádření největší míry vlastností. Následující dvě tabulky nám demonstrují celkovou zprůměrovanou četnost vyjadřovacích prostředků v časopisech pro mladé z našich analyzovaných časopisů.

výrazové prostředky	četnost (zaokrouhleno)
superlativ absolutní (-ísimo/a)	16
superlativ relativní	61
příslovce muy	75
tan/tanto	23
zvolací výpovědi	13
zdvojení adverbii nebo adjektiv	1
předpona re-	1
intenzifikovaná přídavná jména	
genial	10
inolvidable	5
enorme	1
ideal	4
inmejorable	1
auténtica	1
superior	9
óptimo	2
al máximo	5
súper/super	16
terrible	1
único	2
extra	2
extrema	1
total	1
préstamo: inglés	4
increíble	3
un montón	5
la mar de	1
precioso	2
mogollón	5
impresionante	1

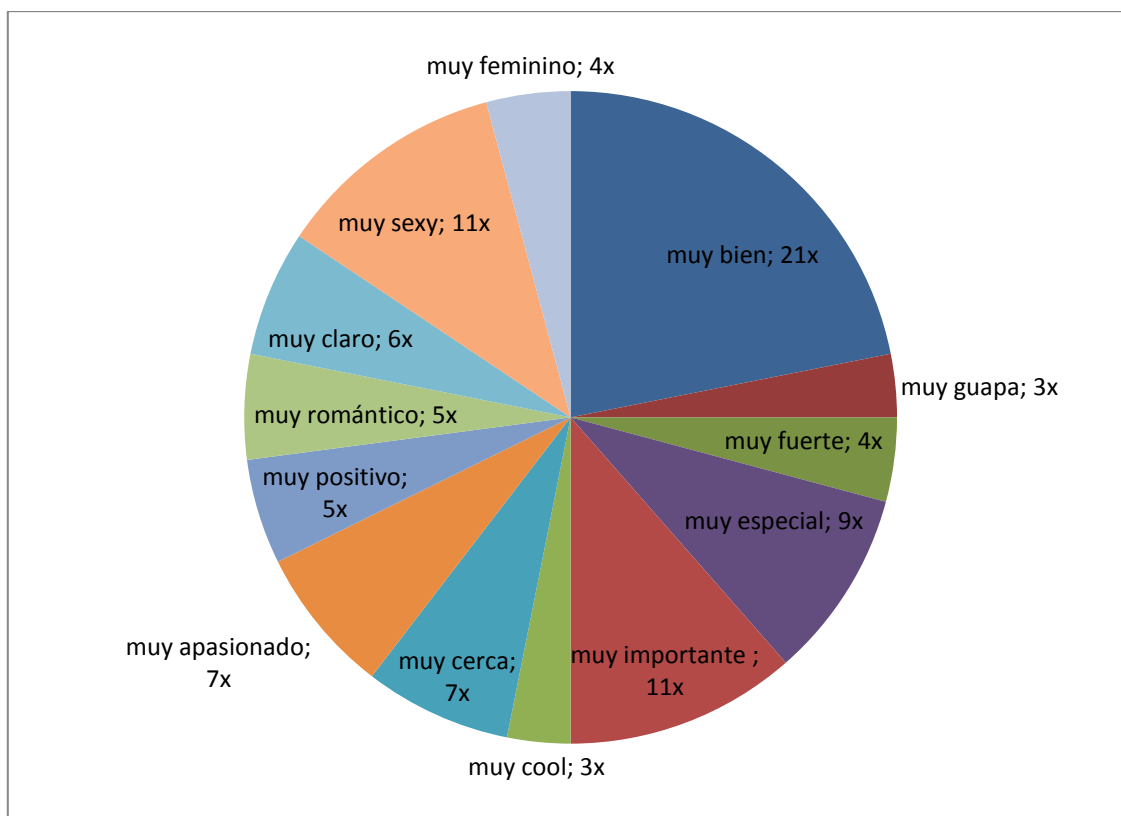
Tabulka č. 4 – průměrné četnosti výrazových prostředků pro vyjádření superlativů

výrazové prostředky	četnost (zaokrouhleno)
horrible	2
más que nunca	3
mínimo	2
fatal	3
fenomenal	1
moderní výrazové prostředky	
chic	1
a tope	2
un bomba	1
un huevo	1
guay	3
číselné vyjádření superlativu	
un millón	3
100%	2
a 1.000	1
intenzifikovaná příslovce	
inmensamente	2
completamente	1
totalmente	3
extremamente	6
demasiado	3
bastante	8
nada	3
verdaderamente	2
realmente	3
extramadamente	2
especialmente	1
locamente	2
celkem	274

Tabulka č. 5 - průměrné četnosti výrazových prostředků pro vyjádření superlativů

Zde můžeme vidět, že průměrně je v časopise pro mladé 274 výrazových prostředků pro vyjádření superlativů neboli největší míry vlastností. Z toho se nejvíce používá spojení s příslovcem *muy*. Poté se nejčastěji používá superlativ relativní, intenzifikátory *tan/tanto* a jako čtvrté nepoužívanější jsou intenzifikátory *súper/super*. Hned po nich sufixy *-ísimo/a* v superlativu absolutním. Na druhé straně nejméně se používají některá přídavná jména jako například: *fenomenal, impresionante*. Nebo i některé příslovce jako *especialmente a completamente*. Ty se průměrně v časopisu pro mladé vyskytnou jen jednou.

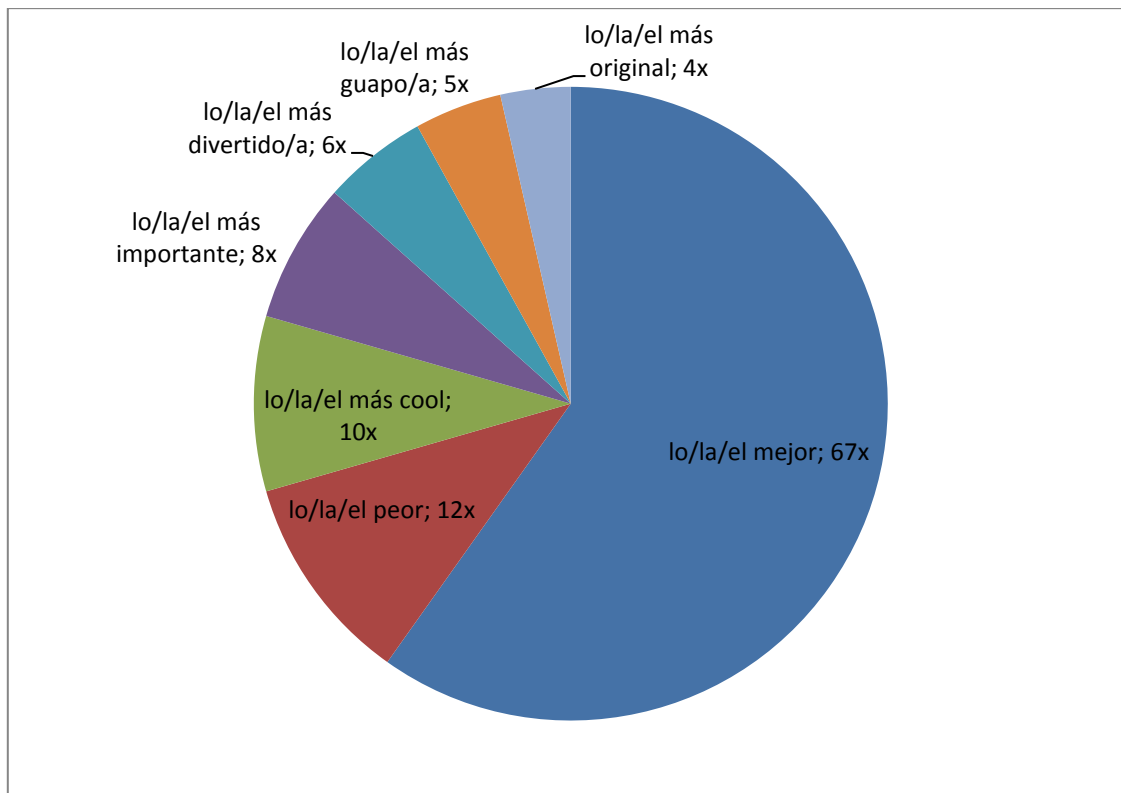
Následující graf nám přiblíží nejčastěji používaná slovní spojení s příslovcem *muy* v časopisech pro mladé.

Graf č. 3 – nejpoužívanější spojení s příslovcem *muy* v časopisech pro mladé

Na tomto grafu vidíme spojení přídavných jmen nebo příslovcí, která se nejčastěji vyskytovala v našich analyzovaných časopisech. Dohromady se vyskytlo přes 119 různých spojení s příslovcem *muy*. Některá se opakovala a celkem bylo těchto spojení 300. Naopak mnoho spojení s příslovcem *muy* se vyskytlo jen jednou, například: *muy lleno*, *muy estresado*, *muy guay*, *muy pronto*, *muy atento* etc. Průměrně tedy se v časopisech pro mladé nejvíce vyskytuje s příslovcem *muy* příslovce *bien*, poté *importante*, *sexy*, *fuerte*, *cerca*, *apasionado* atd.

Graf č. 4 zobrazuje nejčastěji používaná spojení v superlativu relativním v časopisech pro mladé.

Graf č. 4 – nejpoužívanější spojení se superlativem relativním v časopisech pro mladé

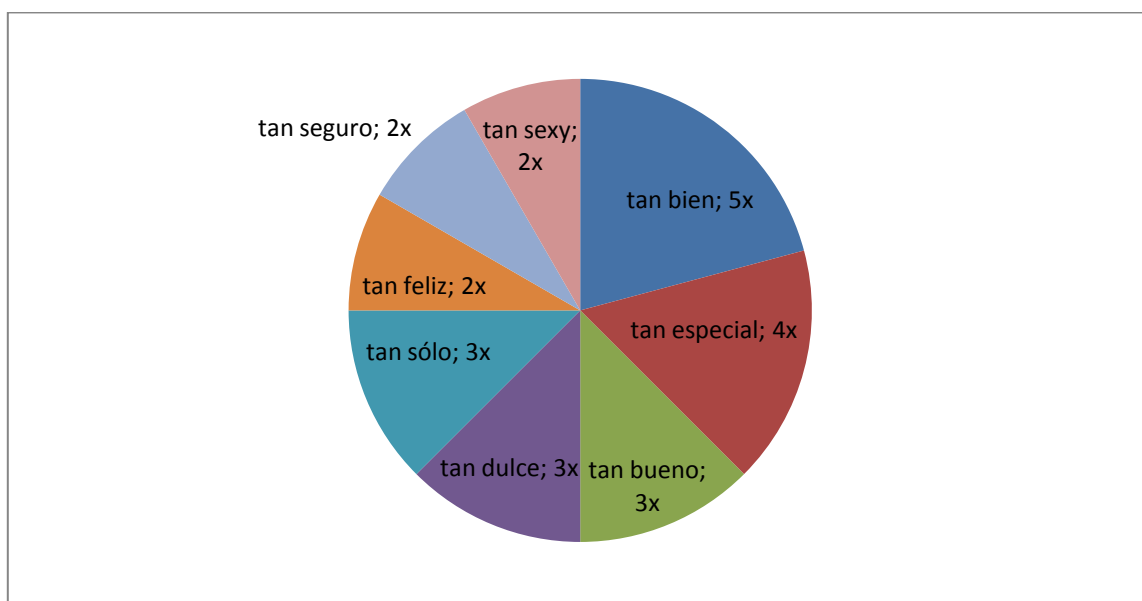
Na grafu 4 vidíme četnost těch nejpoužívanějších slovních spojení se superlativem relativním. Dohromady se v našich analyzovaných časopisech vyskytlo 77 různých slovních spojení se superlativem relativním. Stejně jako u příslovce *muy* se některé superlativy opakovaly. Dohromady byl tak v textech použit superlativ relativní 245 krát. Dle grafu č. 4 vidíme, že nejčastěji se objevil intenzifikátor *lo/la/el mejor*. Dále jsme provedli analýzu, se kterými slovy se nejčastěji tento výraz vyskytoval. Analýzu vidíme v následující tabulce.

lo/la/el mejor	22x
la/el mejor amiga/o	9x
la mejor historia	5x
el mejor regalo	3x

Tabulka č. 6 – nejpoužívanější podstatná jména s *lo/la/el mejor*.

V tabulce č. 6 můžeme vidět, že nejčastěji se v časopisech pro mladé vyskytuje výraz *lo/el/la mejor* samostatně. Dohromady jsme našli v textech 22 různých podstatných jmen, která se pojila s výrazem *lo/la/el mejor*. Na druhou stranu, se v našich analyzovaných časopisech vyskytly některé výrazy jen jednou. Například: *el más alto*, *el más especial*, *lo más recomendado* etc. Průměrně se tedy v časopisech pro mladé nejvíce vyskytuje spojení superlativu absolutního *lo/la/el mejor*. V grafu vidíme, že oproti množství všech nejvíce používaných, je jeho hodnota větší než polovina. Za ním následuje *lo/la/el peor* a jako třetí nejpoužívanější je výraz *lo/la/el más cool*.

V grafu č. 5 jsme analyzovali nejčastější slovní spojení s intenzifikátory *tan/tanto* v časopisech pro mladé.

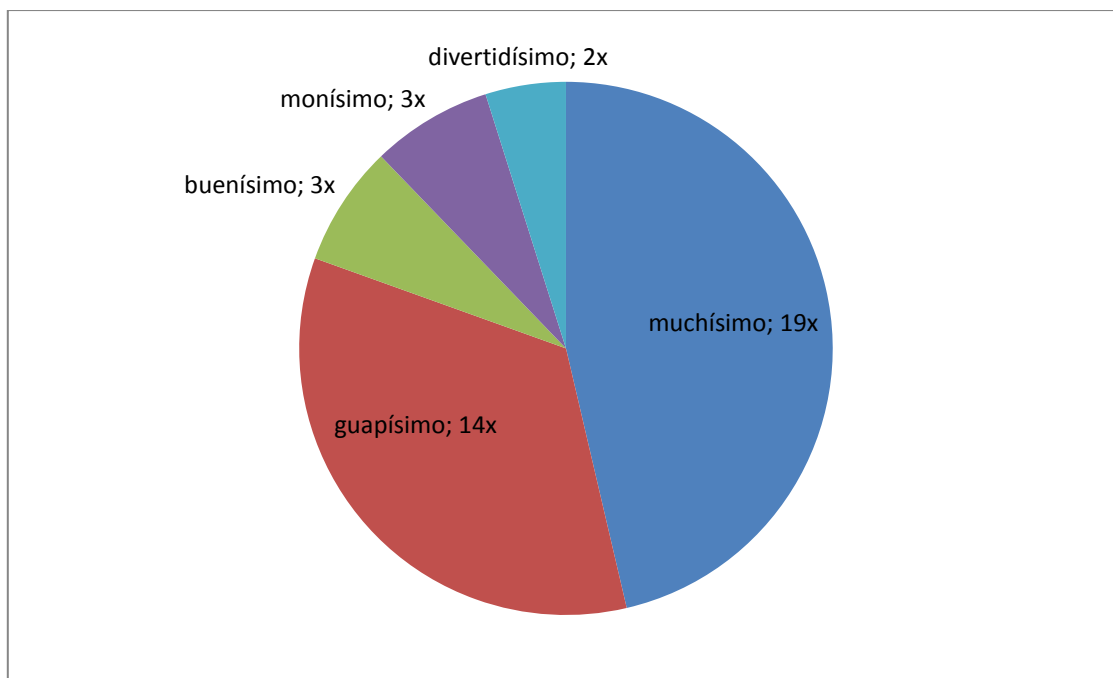
Graf č. 5 – nejčastější slovní spojení s intenzifikátorem *tan*

Graf č. 6 - nejčastější slovní spojení s intenzifikátorem *tanto*

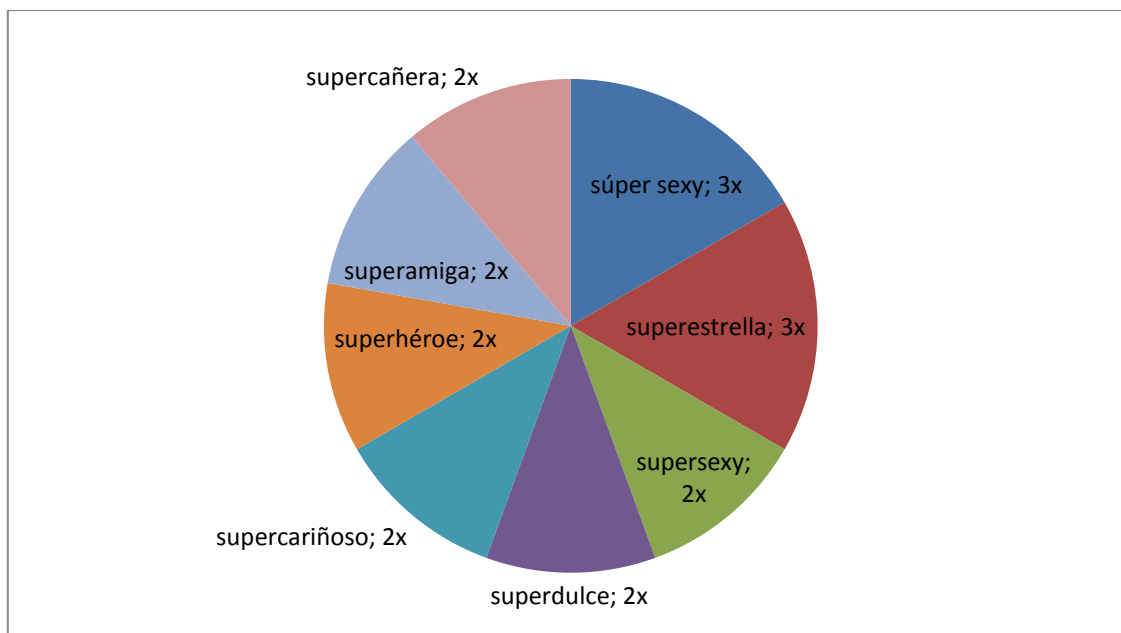
Na grafu č. 5 a č. 6 můžeme vidět, že intenzifikátor *tan* se nejčastěji spojoval s příslovcem *bien*, poté s přídavným jménem *especial* a *bueno* ze všech 45 různých spojení. Dohromady byl v textech použit výraz *tan* 63 krát. Intenzifikátor *tanto* stál nejčastěji samostatně, jak můžeme vidět na grafu č. 6. Dohromady jsme našli 17 různých podstatných jmen, která se pojila s tímto intenzifikátorem a v našich analyzovaných časopisech se celkem objevil výraz *tanto* 27 krát. Opět vidíme podle výšece grafu, že nejpoužívanější slovní spojení s intenzifikátorem *tan* v časopisech pro mladá je *tan bien*, *tan especial*, *tan bueno*. A u výrazu *tanto* se průměrně nejčastěji vyskytuje samostatně.

Jako další velmi používaný výrazový prostředek pro vyjádření superlativů je superlativ absolutní tvořen pomocí přípony *-ísimo* a *-ísima* a také výraz *super/súper*. Z tabulky č. 2 zjistíme, že oba tyto výrazy mají průměrnou četnost 16 jednotek v našich analyzovaných časopisech. My se nyní blíže zaměříme na to, s jakým slovním spojením se nejčastěji pojily intenzifikátory *super* a *súper* a jaká přídavná jména nejčastěji tvořila superlativy absolutní.

Graf č. 7 – četnost nejpoužívanějších superlativů absolutních

Na grafu č. 7 vidíme graficky znázorněné množství těch nejpoužívanějších výrazů, v tomto případě výrazů, které byly použity v textu víc než jednou. Můžeme vidět, že s velkou převahou vede superlativ absolutní od slova *mucho/a* a jako druhý za ním superlativ absolutní od přídavného jména *guapo/a*. Dohromady se v textech vyskytlo 24 různých přídavných jmen v superlativu absolutním. Dohromady celkem 62 výrazů se superlativem absolutním. Vidíme tedy, že průměrně se nejvícekrát v časopisech pro mladá vyskytuje superlativ absolutní *muchísimo* a *guapísimo*.

Graf č. 8 – četnost nejpoužívanějších výrazových prostředků s intenzifikátorem *súper/super*

Na grafu číslo 8 vidíme, že samotné hodnoty výskytu nejsou vysoké a nejvyskytovanější výrazy dosahují pouze třech jednotek výskytu. Celkem bylo ovšem nalezeno dohromady 50 různých výrazů s intenzifikátorem, ať už *súper*, stojící před přídavným jménem nebo podstatným jménem, nebo *super*, jako prefix přídavného nebo podstatného jména. Celkem se v textech vyskytly 63 krát. O jedno více než je tomu u superlativu absolutního.

Nejintenzifikovanější výrazy byly *bueno*, *bien*. Pokud by námi vymyšlená mladá osoba zvětšovala psanou formou míru intenzity těchto slov, nejčastěji by použila superlativ relativní a to v 66,3 procentech. Ve 22,8% by použila příslovce *muy*. Druhý nejčastěji intenzifikovaný výraz bylo přídavné jméno *guapo/guapa*. Osoba ke zvětšení intenzity vlastnosti tohoto přídavného jména použije ze 60,8% superlativ absolutní, nebo použije z 21,7 procent superlativ relativní. Výraz *mucho/a* téměř z 100% zvětšuje svoji míru vlastností pomocí superlativu absolutního. Velmi hojně se také vyskytuje adjektiv *importante*. Toto přídavné jméno je z 50% nejčastěji zvětšuje svoji míru vlastnosti pomocí příslovce *muy* a z 36,6% pomocí superlativu absolutního. Výraz *sexy* zvětšuje svoji míru intenzity z 44% pomocí příslovce *muy*. A výraz *cool* je průměrně intenzifikován mluvčími také příslovcem *muy* z 78%.

Ve shrnutí jsme demonstrovali nepoužívanější výrazové prostředky v časopisech pro mládež. Na jednotlivých grafech jsme také ukázali, s jakými slovními spojení se nejčastěji pojí. Také jsme procentuálně spočítali jakými intenzifikátory zvětšují svoji míru vlastnosti nepoužívanější intenzifikovaná přídavná jména. Provedli jsme řádný rozbor četnosti výskytů a průměrné četnosti. Zjistili jsme, jaké množství superlativů se průměrně vyskytuje na jednu stranu textu v časopisech pro mladá. Dále jsme také graficky znázornili výskyty jednotlivých slovních spojení se superlativy. Z pohledu mladého člověka jsme zjistili, který výrazový prostředek by použil ke zvětšení míry vlastností různých adjektiv a adverbii.

4 Závěr

Naše práce se zaměřovala na použití různých výrazových prostředků pro vyjádření superlativů v jazyce v mladých, soustředěno na časopisy pro mladé. V teoretické části této bakalářské práce jsme popsali několik různých pohledů na vytváření a používání superlativů od různých lingvistů. Lingvisty jsme seřadili chronologicky, podle data vydání jejich gramatik. Popsali jsme rozdíly mezi jednotlivými lingvisty, v čem se jejich názory na superlativy shodují a v čem liší. Vše jsme shrnuli v tabulce, kde jsou zřetelně vidět jednotlivé rozdíly mezi autory. Všechny poznatky jsme aplikovali v praktické části této bakalářské práce. Do této části, vycházející z korpusových dat, jsme zařadili časopisy pro mladé *Bravo* a *Nuevo Vale*. Cílem této bakalářské práce bylo potvrdit platnost jednotlivých teorií výrazových prostředků pro vyjádření superlativů v praktické části. Zodpověděli jsme otázky o možnostech užití superlativů, které jsme si vytyčili, a zjistili jsme četnosti jednotlivých výrazových prostředků.

Na základě našich analýz jsme zjistili, že se daleko více používá pro vyjádření superlativů příslovce *muy* než sufixu *-ísimo*. Dokonce je tento rozdíl velmi markantní. Příslovce *muy* bylo v našem korpusu použito 300 krát. Superlativ absolutní tvořen pomocí přípony *-ísimo* se v textech vyskytl 62 krát. Zda jsou formy superlativů *bonísimo*, *fortísimo*, *novísimo* považovány za archaické, jak tvrdí F. Matte Bon, nebo podivínského, jak tvrdí L. Gómez Torrego, a nepoužívají se, jsme dokázali potvrdit pouze u přídavného jména *bueno*. Ani jednou se nevyskytl archaický tvar *bonísimo* a místo toho byl použit tvar *buenísimo*. Zda jsou sufixy *-érrimo/a* knižní a nepoužívají se, tak jako tvrdí lingvista Emilio Alarcos Llorach, se nám částečně prokázat podařilo. Ze všech superlativů absolutních, co se v textu vyskytly, nebyl ani jeden použit s příponou *-érrimo/a*. Zda existují tvary superlativů absolutních, kterými se zabýval ve velké míře především Leonardo Gómez Torrego, se nám prokázat nepodařilo. Spoustu těchto tvarů, jako například *segovianísimo*, *galleguísimo*, *mexicanísima* apod. se v textu běžně nevyskytují, a proto bylo nemožné jejich četnost zaznamenat a dále analyzovat. Prokázali jsme, že výskyt prefixů *extra*, *hiper-*, *requete-*, *re-*, a přídavná jména, která jsou v superlativním tvaru jako například *óptimo*, *pésimo*, *maximo*, *mínimo*, *ínfimo* a *supremo*, jak uvádí Leonardo Gómez Torrego, se vyskytují jen sporadicky. Jejich četnost je jen velmi mizivá. Jedinou výjimku tvoří prefix *super*, ten se v textech vyskytoval hojně. Prokázali jsme také četné použití operátorů, které intenzifikují

přídavná jména nebo příslovce, tak jak je definuje Francisco Matte Bon ve své gramatice. Nejčastěji se vyskytovalo příslovce *demasiado* a naopak nejméně například příslovce *sumamente*. Také jsme prokázali velkou četnost zvolacích výpovědí, které Francisco Matte Bon řadil do kapitoly superlativů.

Potvrdili jsme teorii, že daleko více se v dnešní moderní španělštině používá příslovce *muy* než tvary přídavných jmen s příponou *-ísimo/a*. Také jsme zjistili, že daleko více se používá výraz *fatal* než výraz *pésimo*, pokud intenzifikujeme negativní vlastnost. Výraz *fatal* se průměrně objeví až 3 krát v jednom časopise pro mladá, kdežto výraz *pésimo* jsme nenalezli. Také jsme zjistili, že nejvíce se vyskytuje sufix *-ísimo/a* a ostatní sufixy, které taky zvyšují míru vlastností, se vyskytují zřídka. Prokázali jsme existenci výjimečných forem příslovce *muy* i *tan*. Na druhou stranu jsme nedokázali potvrdit existenci všech výjimek, které uvádí Leonardo Gómez Torrego ve své gramatice. Výjimky, které L. Gómez Torrego uvedl, se v textu nevyskytly.

5 Resumé

El objetivo de esta tesina es analizar los medios de expresión del grado extremo que se usan en la lengua castellana entre jóvenes, contenido en las revistas para los mismos. Para poder estudiar este tema, la tesina está dividida en dos partes. En la primera parte, la parte teórica, hemos establecido la clasificación según los criterios de varios gramáticos. Los manuales gramaticales que hemos elegido son de lingüistas españoles. De entre estos, hemos elegido a Francisco Matte Bon, Emilio Alarcos Llorach, Leonardo Gómez Torrego y la Nueva gramática de la lengua española. Cabe señalar que no han sido sólo autores españoles los que se ha dedicado a la Nueva gramática de la lengua española, sino también lingüistas de América Latina.

Hemos presentado las diferentes teorías y puntos de vista de los superlativos o de las expresiones del grado extremo. También hemos presentado cómo se crean estos superlativos, cómo se utilizan, todas las excepciones que han mencionado los autores, los prefijos, los sufijos, la gradación etc. También hemos citado muchos ejemplos. Al final de esta parte hemos resumido todas las teorías y todas las definiciones sobre los superlativos y otros intensificadores. Los resultados mostraron que existen unas ciertas incertidumbres y que los autores no siempre están de acuerdo. Estos desacuerdos son uno de nuestros objetivos en la parte práctica.

En la segunda parte, la parte práctica, nos hemos dedicado al análisis de las revistas para jóvenes desde el punto de vista de la frecuencia de los superlativos u otras expresiones en grado extremo. Hemos analizado las revistas Ragazza, Loka, You, Nuevo Vale, Cuore, star2, In Touch, Bravo las cuales nos parecían las mejores para poder analizar los superlativos. De entre todas estas, hemos elegido las revistas Nuevo Vale y la revista Bravo, para realizar nuestro estudio. En la primera parte hemos descrito muy detalladamente acerca de qué tratan estas revistas y para quiénes son (rango de edad). También hemos mencionado el contenido, estructura, número de páginas, material, precio, técnica de mercado etc. de éstas.

Luego hemos analizado todo el contenido de las revistas buscando todas las formas de expresiones posibles. En cada revista hemos elegido los superlativos más utilizados y los menos utilizados. También hemos mencionado dónde se utilizaron más estos superlativos, en qué forma aparecieron en el texto, cuántas veces y con qué adjetivo o

adverbio se juntaron. Y también hemos mostrado muchos ejemplos, sobre todo con los superlativos excepcionales.

Después de hacer el análisis, hemos mostrado todos los resultados en los gráficos. Para tener un imagen bastante real, hemos promediado los resultados. Los números promediados nos claramente muestran cuantos y cuales superlativos se utilizan en las revistas de jóvenes.

Al final de la parte teórica, hemos averiguado que los superlativos más usados son el adverbio *muy* y los superlativos relativos. El adverbio *muy* apareció en los textos justamente 300 veces. Las combinaciones más usadas son: *muy bien* (21 veces), *muy importante* (11 veces), *muy sexy* (11 veces), *muy especial* (9 veces) etc. Los superlativos relativos más usados son: *el/la/lo mejor* (67 veces), *el/la/lo peor* (12 veces), *el/la/lo cool* (10 veces). Los sustantivos o los adverbios que vienen con el intensificador *el/la/lo mejor* más usados son: *amiga*, *historia* y *regalo*. En total, los superlativos relativos aparecieron en los textos, unas 245 veces. En lo contrario a algunas combinaciones como por ejemplo: *el más alto*, *el más especial*, *lo más recomendado* etc. salieron en los textos solo una vez.

Luego, hemos comprobado una gran abundancia con los intensificadores *tan* y *tanto*. En nuestros textos, éstos salieron en total 90 veces. Las palabras más ligadas con el intensificador *tan* son: *tan bien* (5 veces), *tan especial* (4 veces), *tan bueno* (3 veces) etc. Y las palabras más enlazadas con el intensificador *tanto* son: *tanto tiempo* (4 veces), *tanto rato* (2 veces) y también hay que mencionar que siete veces apareció el intensificador *tanto* solo.

Otros intensificadores usados muy a menudo son los sufijos *-ísimo*, *-ísima*. Los superlativos absolutos aparecieron en los textos 62 veces. Las formas más usadas son: *muchísimo* (19 veces), *guapísimo* (14 veces), *buenísimo* (3 veces), *monísimo* (3 veces), *divertidísimo* (2 veces). Podemos decir que en los textos aparecieron muchas formas de los superlativos absolutos. A modo de ejemplo podemos mencionar: *segurísimo*, *entregadísimo*, *larguísima* etc.

Otros intensificadores que tienen casi el mismo número de abundancia como los sufijos *-ísimo* e *-ísima* es *super/súper*. Hemos encontrado 63 veces las palabras

intensificadas con *super/súper*. Las combinaciones más usuales son *superestrella* (3 veces), *súper sexy* (3 veces), *supersexy* (2 veces).

También, no son únicamente números los que hemos concentrado esta parte de nuestra tesina, sino que también hemos confirmado ciertas teorías y preguntas citadas en la parte teórica. Hemos comprobado que más se usa para intensificar el adverbio *muy* y que los sufijos *-ísimo, -ísima*, lo hacen en los superlativos absolutos. También hemos comprobado, según los lingüistas, que el sufijo *-érrimo/-érrima* ya no se usa tanto. Hemos mostrado la existencia de diferentes formas del adverbio *muy*. Este tema lo destacó Leonardo Gómez Torrego en su gramática. También hemos mostrado que las formas *óptimo, pésimo, máximo, mínimo, ínfimo, supremo* y los prefijos *extra, hiper-, requete-, re-*, se usan esporádicamente. En contrario, no hemos demostrado si existen las formas *segovianísimo, galleguísimo, mexicanísima*, porque no hemos encontrado estas palabras en los textos. Si las formas *bonísimo, fortísimo y novísimo* son antiguas, como dice Francisco Matte Bon, hemos comprobado únicamente la del adjetivo *bueno*. En los textos, muchas veces apareció la forma *buenísimo*, pero la forma antigua *bonísimo* ni una vez. También hemos comprobado que se usa más la palabra *fatal* que *pésimo*, como dijo F. Matte Bon. En definitiva, hemos respondido a muchas preguntas que hemos citado en la parte teórica y el resultado de esta parte nos da una imagen muy importante acerca de las diferentes teorías sobre superlativos y en general, sobre expresiones en grados extremos.

6 Seznam tabulek a grafů

Tabulka č. 1 – shrnutí rozdílů mezi lingvisty (strana: 43)

Tabulka č. 2 – shrnutí rozdílů mezi lingvisty (strana: 44)

Tabulka č. 3 – shrnutí rozdílů mezi lingvisty (strana: 45)

Tabulka č. 4 - průměrné četnosti výrazových prostředků pro vyjádření superlativů (strana: 56)

Tabulka č. 5 - průměrné četnosti výrazových prostředků pro vyjádření superlativů (strana: 57)

Tabulka č. 6 – nejpoužívanější podstatná jména s *lo/la/el mejor*. (strana: 59)

Grafu č. 1 - procentuální vyjádření výrazů v časopise *Nuevo Vale* s příklady. (strana: 51)

Grafu č. 2 - procentuální vyjádření výrazů v časopise *Bravo* s příklady. (strana: 55)

Graf č. 3 – nejpoužívanější spojení s příslovcem *muy* v časopisech pro mladé (strana: 58)

Graf č. 4 – nejpoužívanější spojení se superlativem relativním v časopisech pro mladé (strana: 59)

Graf č. 5 – nejčastější slovní spojení s intenzifikátorem *tan* (strana: 60)

Graf č. 6 - nejčastější slovní spojení s intenzifikátorem *tanto* (strana: 61)

Graf č. 7 – četnost nejpoužívanějších superlativů absolutních (strana: 62)

Graf č. 8 – četnost nejpoužívanějších výrazových prostředků s intenzifikátorem *súper/super* (strana: 63)

7 Seznam použité literatury a zdrojů

7.1 Knižní zdroje

ALARCOS LLORACH, E.: *Gramática de la lengua española*, Madrid : Espasa-Calpe, 1999. ISBN: 84-239-7916-4

CASCÓN MARTÍN, E.: *Español coloquial*, Madrid : Editorial Edinumen, 2006. ISBN: 84-89756-47-3

ČERNÝ, J.: *Morfología española*, Olomouc : Filozofická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci, 2000. ISBN:80-244-0179-7

GÓMEZ TORREGO, L.: *Nuevo manual de español correcto II*, Madrid : ARCO/LIBROS, S.L., 2003. ISBN: 84-7635-057-0

GREPL, M. a kolektiv: *Příruční mluvnice češtiny*, NLN s.r.o., Brno, 2008. ISBN: 978-80-7106-980-5

KRÁLOVÁ, J.: *Moderní gramatika španělštiny*, Fraus, Plzeň, 1999. ISBN: 80-7238-054-0

MATTE BON, F.: *Gramática comunicativa del español*, Madrid : Edelsa, 1992. ISBN: 84-7711-105-7

Nueva gramática de la lengua española, Madrid : Espasa-Libros, S.L.U., 2010. ISBN: 978-84-670-3281-9

7.2 Časopisy

Directora: Singrid Cervera: *Nuevo Vale* n° 1638, n° 1639, n° 1632, Madrid: Publicidad Ekdosiete, S.A. 2010. ISBN: neznámý

Directora: Silvía Aleman: *Super Pop* n° 855, Barcelona: Publicidad Ekdosiete, S.A., 2010. ISBN: neznámý

Directora: Katrin Senne: *Bravo* n° 392, n°400, Madrid: Dispaña, S.L., 2010. ISSN: 1136-1239

7.3 Internetové zdroje

[1] ILLA [online] Instituto de lengua literatura y antropología [Madrid]. [rok zpracování neznámý]. [cit. 2011-04-05]. Dostupné z WWW:

<<http://www.illa.csic.es/es/ficha1?apellido=G%C3%B3mez%20Torrego&nombre=Leonardo>> ISSN: neznámý

[2] Real Academia Española [online]. [Madrid : 2001] [cit. 2011-04-12]. Real Academia Española. Dostupné z WWW:

<http://buscon.rae.es/draeI/SrvltConsulta?TIPO_BUS=3&LEMA=un%20huevo> ISSN: neznámý

[3] Real Academia Española [online]. [Madrid : 2001] [cit. 2011-04-12]. Real Academia Española. Dostupné z WWW:

<http://buscon.rae.es/draeI/SrvltConsulta?TIPO_BUS=3&LEMA=guay> ISSN: neznámý

[4] Real Academia Española [online]. [Madrid : 2001] [cit. 2011-04-12]. Real Academia Española. Dostupné z WWW:

<http://buscon.rae.es/draeI/SrvltConsulta?TIPO_BUS=3&LEMA=un%20huevo> ISSN: neznámý

7.4 Podpůrné internetové zdroje

Webové stránky zabývající se tiskem - <http://www.svettisku.cz/>

Webové stránky zabývající se papírem - <http://www.formatypapiru.cz/>

Webové stránky o španělských časopisech - <http://www.lasrevistas.com/>

Webové stránky časopisu Bravo - <http://www.bravoporti.com/>

Webové stránky o českém jazyce – <http://www.cesky-jazyk.cz>

Webové stránky online encyklopedie – <http://cs.wikipedia.org>

8 Přílohy

Příloha 1. – Online horoskop časopisu *Nuevo Vale*

Virgo: 24 de agosto al 22 de septiembre

Es un buen momento para intentar cosas nuevas ¿no crees? empieza por un cambio de look ¡todo va a mejorar!

Géminis: 21 de mayo al 21 de junio

¡Que no cunda el pánico! No te des por vencida aún puedes hacer algo para conquistarle! Planea algo con tus amigas ¡caerá a tus pies!

Acuario: 21 de enero al 19 de febrero

Ya va siendo hora de que te planteés nuevos retos. Saca lo mejor de tí misma.

Sagitario: 23 de noviembre al 21 de diciembre

En el insti vas un poco flojilla. Debes centrarte más en los estudios. Ya queda menos para que llegue el veranito ¿y no querrás tener nada para septiembre no?

Capricornio: 23 de diciembre al 21 de enero

Dicen que la curiosidad mató al gato... ¡Pero a ti puede conducirte a todo tipo de aventuras! Busca nuevos sitios y lugares poco habituales, encontrarás nuevos amigos!

Aries: 21 de marzo al 20 de abril

¡El amor esta en el aire! puede que ese chico que te mira tanto no lo haga solo por casualidad ¡lanzate!

Leo: 23 de julio al 23 de agosto

Si el amor no llama a tu puerta don't worry bravera. Hay muchos peces en el mar ¡no te fíjes solo en uno!

Piscis: 20 de febrero al 20 de marzo

Esta semana encontrarás el amor. ¿Pero quién será el afortunado? Deberás de mantenerte alerta ¡no hagas nada que le asuste!

Escorpio: 24 de octubre al 22 de noviembre

Las cosas andan mal en casa ¡tienes que distraerte! No dejes que te afecten los malos rollos de los demás. Si a tu amiga le pasa lo mismo intentad ayudaros!

Cáncer: 22 de junio al 22 de julio

Ya sabes lo que quieres pero no sabes muy bien cómo conseguirlo. Pide consejo a alguna amiga y recuerda: el que no arriesga no gana.

Libra: 23 de septiembre al 22 de octubre

Tu compi está un poco triste por un chico... ¡Pasad con ella una tarde de chicas para animarla! Se sentirá mejor y hará que os dejéis de rayas por ella.

Tauro: 21 de abril al 20 de mayo

No dejes las cosas para hacerlas a última hora. Prepara los trabajos de la escuela con suficiente tiempo. ¡Todo te irá mejor!